

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

z 8. marca 2007 *

Vo veci T-340/04,

France Télécom SA, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: C. Clarenc
a J. Ruiz Calzado, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Komisii Európskych spoločností, v zastúpení: É. Gippini Fournier a O. Beynet,
splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2004) 1929
z 18. mája 2004 vo veci COMP/C-1/38.916, ktorým Komisia nariadila France
Télécom SA, ako aj všetkým podnikom, ktoré France Télécom SA priamo alebo
nepriamo ovláda, vrátane Wanadoo SA a všetkých podnikov, ktoré Wanadoo SA

* Jazyk konania: francúzština.

priamo alebo nepriamo ovláda, aby sa podrobili inšpekcii podľa článku 20 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205),

**SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH S POLOČENSTIEV (štvrtá komora),**

v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia I. Wiszniewska-Bialecka a E. Moavero Milanesi,
tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. júna 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

- ¹ Článok 11 (nazvaný „Spolupráca medzi Komisiou a orgánmi hospodárskej súťaže členských štátov“) ods. 1 a 6 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) znie:

„Komisia a orgány hospodárskej súťaže členských štátov musia v úzkej spolupráci uplatňovať súťažné pravidlá spoločenstva.

...

Ak Komisia začne konanie týkajúce sa prijatia rozhodnutia podľa kapitoly III, zbavuje tým orgány hospodárskej súťaže členských štátov ich práva na uplatňovanie článkov 81 a 82 Zmluvy. Ak orgány hospodárskej súťaže členských štátov už konajú v prípade, Komisia začne konanie len po konzultácii s týmito vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže.“

- 2 Podľa článku 13 (nazvaného „Pozastavenie alebo ukončenie konania“) nariadenia č. 1/2003:

„1. Keď orgány hospodárskej súťaže dvoch alebo viacerých členských štátov dostanú sťažnosť alebo konajú zo svojho vlastného podnetu podľa článku 81 alebo 82 Zmluvy proti tej istej dohode, rozhodnutiu združenia alebo proti postupu, skutočnosť, že jeden orgán sa zaoberá prípadom, je dostatočným dôvodom pre ostatné orgány, aby pozastavili konanie alebo sťažnosť zamietli. Komisia môže podobne zamietnuť sťažnosť z toho dôvodu, že sa prípadom zaoberá orgán hospodárskej súťaže členského štátu.

2. Keď orgán hospodárskej súťaže členského štátu alebo Komisia dostanú sťažnosť proti dohode, rozhodnutiu združenia alebo proti postupu, ktorými sa už zaoberal iný orgán hospodárskej súťaže, môžu ju zamietnuť.“

- 3 Podľa článku 20 (nazvaného „Právomoc Komisie vykonávať inšpekcie“) nariadenia č. 1/2003:

„1. Aby mohla Komisia plniť povinnosti určené jej týmto nariadením, môže vykonávať všetky nevyhnutné inšpekcie podnikov a združení podnikov.

2. Úradníci a iné sprevádzajúce osoby určené Komisiou na vykonávanie inšpekcie sú oprávnené:

- a) vstúpiť do všetkých priestorov, na pozemky a do dopravných prostriedkov podniku a združení podnikov;
- b) prekontrolovať všetky obchodné knihy a záznamy bez ohľadu na formu v akej sú uchovávané;
- c) vyhotoviť alebo získať akékoľvek kópie formulárov alebo výťahov z obchodných kníh a záznamov;
- d) zapečatiť prevádzkové priestory a obchodné knihy alebo záznamy na takú dobu trvania a v takom rozsahu, v akom sú potrebné pre inšpekciu;

- e) vyžadovať od každého zástupcu alebo člena personálu podniku alebo združenia podnikov vysvetlenie k skutočnostiam alebo dokumentom vzťahujúcim sa k predmetu a účelu inšpekcie a zaznamenať odpovede.

3. Úradníci a ostatné sprevádzajúce osoby poverené Komisiou vykonávaním inšpekcie uplatňujú svoje právomoci na základe predloženého písomného oprávnenia, v ktorom sú uvedené predmet, účel inšpekcie a pokuty podľa článku 23 v prípade, že sú predložené neúplné obchodné knihy alebo iné záznamy, alebo že odpovede na otázky položené podľa odseku 2 tohto článku sú nesprávne alebo zavádzajúce. Komisia včas pred inšpekciou informuje o inšpekcii príslušný orgán členského štátu, na ktorého území sa má vykonávať.

4. Podniky a združenia podnikov sú povinné podrobiť sa inšpekciám nariadeným Komisiou. Rozhodnutie vymedzuje predmet a účel inšpekcie, stanovuje dátum, kedy má začať, a uvádza pokuty podľa článkov 23 a 24 a právo na preskúmanie rozhodnutia Súdnym dvorom. Komisia prijme rozhodnutia po konzultáciách s príslušným orgánom členského štátu, na ktorého území sa má inšpekcia vykonávať.

5. Úradníci orgánu hospodárskej súťaže členského štátu, na ktorého území sa má vykonávať inšpekcia, ako aj osoby poverené alebo menované týmto orgánom, na žiadosť uvedeného orgánu alebo Komisie, aktívne pomáhajú úradníkom a ostatným sprevádzajúcim osobám povereným Komisiou. Na tento účel majú k dispozícii právomoci vymedzené v odseku 2.

6. Keď úradníci a ostatné sprevádzajúce osoby poverené Komisiou zistia, že podnik sa bráni inšpekcii nariadenej podľa tohto článku, príslušný členský štát im poskytne

nevyhnutnú pomoc, prípadne s asistenciou polície alebo zodpovedajúceho vyucovacieho orgánu tak, aby im umožnili vykonať inšpekciu.

7. Ak pomoc poskytnutá podľa odseku 6 predpokladá povolenie súdneho orgánu podľa vnútroštátneho práva, požiadajú sa o takéto povolenie. O takéto povolenie možno požiadať aj vo forme predbežného opatrenia.

8. Keď sa žiada o povolenie podľa odseku 7, vnútroštátny súdny orgán skontroluje, či je rozhodnutie Komisie pravé a či uvažované donucovacie opatrenia nie sú buď zaujaté, alebo neprimerané vzhľadom na predmet inšpekcie. Pri kontrole primeranosti donucovacích opatrení môže vnútroštátny súdny orgán požiadať Komisiu priamo alebo nepriamo, prostredníctvom orgánu hospodárskej súťaže členského štátu, o podrobné vysvetlenie, najmä pokiaľ ide o dôvody, ktoré viedli Komisiu k podozreniu o porušení článkov 81 a 82 Zmluvy, ako aj o závažnosti porušovania a o spôsobe účasti príslušného podniku. Vnútroštátny súdny orgán však nemôže spochybniť potrebu inšpekcie ani požadovať informácie obsiahnuté v dokumentácii Komisie. Zákonnosť rozhodnutia Komisie podlieha len preskúmaniu Súdnym dvorom.“

Skutkové okolnosti

- 4 Rozhodnutím zo 16. júla 2003 týkajúcim sa konania o uplatnení článku 82 [ES] (vec COMP/38.233 — Wanadoo Interactive) [*neoficiálny preklad*] (ďalej len „rozhodnutie zo 16. júla 2003“) Komisia skonštatovala, že v období od marca 2001 do októbra 2002 Wanadoo Interactive — z 99,9 % dcérska spoločnosť Wanadoo SA, ktorá bola sama dcérskou spoločnosťou France Télécom SA, ktorá v nej v období

uvedenom v tomto rozhodnutí vlastnila 70 až 72,2 % obchodného podielu — zneužila svoje dominantné postavenie na trhu služieb vysokorýchlostného internetu určených domácnostiam, keď pre svoje služby eXtense a Wanadoo ADSL uplatňovala predátorské ceny, preto Komisia uložila Wanadoo Interactive pokutu v sume 10,35 miliónov eur.

5 V článkoch 2 a 3 uvedeného rozhodnutia Komisia tiež Wanadoo Interactive prikázala:

- zdržať sa v rámci svojich služieb eXtense a Wanadoo ADSL každého správania, ktorého predmet alebo účinok by mohol byť zhodný alebo podobný predmetu alebo účinku porušenia,
- predložiť Komisii za každé zdaňovacie obdobie až po zdaňovacie obdobie 2006 vrátane jednotlivé účtovné výkazy pre svoje služby ADSL (Asymmetric Digital Subscriber Line, asymetrická digitálna účastnícka prípojka), z ktorých budú zjavné účtovné príjmy, prevádzkové náklady a náklady na získanie zákazníkov.

6 Dňa 11. decembra 2003 schválil francúzsky minister hospodárstva, financií a priemyslu na základe súhlasného stanoviska Autorité française de régulation des télécommunications (francúzsky telekomunikačný regulačný orgán, ďalej len „ART“) zníženie veľkoobchodných taríf France Télécom uplatňovaných na prístup a prevádzkovanie IP/ADSL, nazývaných tiež „option 5“. Viacerí poskytovatelia prístupu k internetu, medzi nimi Wanadoo, sa rozhodli toto zníženie veľkoobchodných taríf preniesť do svojich maloobchodných ponúk.

- 7 Dňa 12. decembra 2003 oznámila Wanadoo prvé zníženie svojich maloobchodných taríf, ktoré uplatnila na paušály vysokorychlostného pripojenia existujúcich aj nových účastníkov (ponuky „eXtense 512k“ neobmedzený prístup, „eXtense 512k Fidélité“ neobmedzený prístup, „eXtense 1024k“ neobmedzený prístup a „eXtense 1024k Fidélité“ neobmedzený prístup) s účinnosťou od 6. januára 2004. Tarifa ponuky „eXtense 128k“ neobmedzený prístup zostala nezmenená.
- 8 Dňa 9. januára 2004 Komisia poslala Wanadoo list, v ktorom jej pripomenula znenie článku 2 rozhodnutia zo 16. júla 2003, a žiadala od nej, aby Komisii oznámila, či od prijatia uvedeného rozhodnutia znížila svoje maloobchodné ceny za služby v ňom uvedené resp. či mala v úmysle tak urobiť. Komisia upresnila, že v prípade kladnej odpovede zašle Wanadoo formálnu žiadosť o informácie týkajúcu sa konkrétnejších údajov o týchto zníženiach. Komisia ďalej žiadala, aby jej bolo oznámené, kedy končí účtovné obdobie Wanadoo a kedy jej budú zaslané údaje podľa článku 3 rozhodnutia zo 16. júla 2003.
- 9 Dňa 12. januára 2004 AOL France SNC a AOL Europe Services SARL (spoločne ďalej len „AOL“) podali na základe článkov 82 ES a L 420-2 francúzskeho obchodného zákonníka na Conseil de la concurrence français (francúzsky orgán dozoru nad hospodárskou súťažou, ďalej len „Conseil de la concurrence“) sťažnosť z dôvodu uplatňovania Wanadoo predátorských cien pri štyroch nových ponukách, ktoré im Wanadoo oznámila 12. decembra 2003. V tejto sťažnosti podanej na základe článku L 464-1 obchodného zákonníka navrhovali prijatie predbežných opatrení smerujúcich najmä k pozastaveniu uvádzania týchto ponúk na trh.
- 10 Rozhodnutím č. 263012 z 19. januára 2004 Conseil d'État français (franzúska Štátna rada, ďalej len „Conseil d'État“), na ktorú podala spoločnosť T-Online France návrh na pozastavenie platnosti rozhodnutia francúzskeho ministra hospodárstva, financií a priemyslu schvaľujúceho zníženie taríf option 5, tento návrh zamietla, pričom najmä uviedla, že ART „na podporu svojho súhlasného stanoviska k ponuke taríf France Télécom, na základe dôkladnej analýzy, zdôraznil, že neexistujú také účinky protisúťažnej povahy, ktoré by uvedenej ponuke vytvárali prekážku“.

- 11 Dňa 29. januára 2004 Wanadoo oznámila, že uvedenie ponuky „eXtense 128k Fidélité“ neobmedzený prístup a štyroch ponúk paušálov (alebo tiež „à la carte“) — „eXtense 128k/20h“, „eXtense 128k/20h Fidélité“, „eXtense 512k/5Go“ a „eXtense 512k/5Go Fidélité“ bude od 3. februára 2004.
- 12 Listom z 30. januára 2004 Wanadoo odpovedala na list Komisie z 9. januára 2004 a oznámila jej uvedenie nových ponúk paušálov ADSL v mesiaci január za ešte výhodnejších taríf a uvedenie ďalších nových ponúk v mesiaci február.
- 13 Dňa 24. februára 2004 AOL doplnili svoju sťažnosť podanú Conseil de la concurrence o ponuky uvedené Wanadoo 3. februára 2004 a aj pre tie navrhovali prijatie predbežných opatrení smerujúcich najmä k pozastaveniu ich uvádzania na trh.
- 14 Ďalej sa Komisia stretla s konkurentmi Wanadoo, ktorí ju upozornili na skutočnosť, že podľa nich nová uvádzacia cena stanovená Wanadoo pre prístup s kapacitou 128 kbit/s tlačí na maloobchodné tarify.
- 15 Začiatkom marca 2004 Conseil de la concurrence oznámila Komisii podanie sťažnosti AOL.
- 16 Dňa 15. marca 2004 zaslala Wanadoo podľa článku 3 rozhodnutia zo 16. júla 2003 Komisii výkazy svojich prevádzkových nákladov za účtovné obdobie 2003.

- 17 Dňa 22. marca 2004, počas stretnutia medzi útvarmi generálneho riaditeľstva (la direction générale, ďalej len „DG“) „Hospodárska súťaž“ Komisie a povereným spravodajcom Conseil de la concurrence (ďalej len „spravodajca“) zo súhrnnej analýzy založenej na výpočtovej metóde použitej Komisiou v jej rozhodnutí zo 16. júla 2003 a na predpokladanom hospodárskom modeli vytvorenom Wanadoo, a pre prípad potreby upravenom podľa odhadov spravodajcu, vyplynulo, že niektoré nové tarify Wanadoo sú predátorské, najmä v súvislosti s plánom prezrádzajúcim zámer vytlačania konkurentov. Vzhľadom na tieto skutočnosti spravodajca navrhol Conseil de la concurrence prijať predbežné opatrenia smerujúce k uloženiu pozastavenia predmetných ponúk Wanadoo.
- 18 Dňa 2. apríla 2004 sa úradníci DG „Hospodárska súťaž“ stretli s AOL.
- 19 Počas toho istého obdobia sa Komisia viackrát telefonicky spojila so spravodajcom a 21. apríla 2004 s ním mala druhé stretnutie.
- 20 Dňa 11. mája 2004 vydala Conseil de la concurrence vo veci sťažnosti a návrhu AOL na prijatie predbežných opatrení rozhodnutie č. 04-D-17, v ktorom návrh zamietla a sťažnosť odkázala na prešetrenie (ďalej len „rozhodnutie Conseil de la concurrence“).
- 21 Dňa 18. mája 2004 Komisia prijala rozhodnutie K(2004) 1929 vo veci COMP/C-1/38.916, v ktorom žalobkyni, ako aj všetkým podnikom, ktoré priamo alebo nepriamo ovláda, vrátane Wanadoo, nariadila, aby sa podriadili inšpekcii podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

22 Toto rozhodnutie vo svojom prvom a treťom až trinástom odôvodnení uvádza:

„Komisia... získala informácie, na základe ktorých Wanadoo uplatňuje na prístup k internetu cez ADSL určený vo Francúzsku širokej verejnosti tarify, z ktorých niektoré nepokrývajú variabilné náklady a ďalšie sa nachádzajú pod úrovňou celkových nákladov. Podľa dostupných informácií sú uvedené tarify súčasťou plánu, ktorého cieľom je vytlačiť konkurentov. Získané informácie ďalej naznačujú, že zmenšená hospodárska marža medzi predmetnými maloobchodnými tarifami a veľkoobchodnými ponukami... (option 5) France Télécom tlačí na tarify konkurenčných operátorov, ktorí chcú ponúkať služby vysokorýchlostného internetu domácnostiam na základe option 5 od France Télécom.

...

Wanadoo oznámilo prvé zníženie svojich taríf prístupu k internetu cez ADSL určeného širokej verejnosti s účinnosťou od 5. januára 2004. Toto zníženie sa prejavilo uvedením ponúk ‚eXtense‘ neobmedzený prístup, teda dvoch ponúk na kapacitu 128 kbit/s, jednu na dobu uzatvorenia zmluvy na 24 mesiacov za 24,90 eur/mesiac a druhú na dobu uzatvorenia zmluvy na 12 mesiacov za 29,90 eur/mesiac; dvoch ponúk na kapacitu 512 kbit/s, jednu na dobu uzatvorenia zmluvy na 24 mesiacov za 29,90 eur/mesiac a druhú na dobu uzatvorenia zmluvy na 12 mesiacov za 34,90 eur/mesiac; dvoch ponúk na kapacitu 1024 kbit/s, jednu na dobu uzatvorenia zmluvy na 24 mesiacov za 39,90 eur/mesiac a druhú na dobu uzatvorenia zmluvy na 12 mesiacov za 44,90 eur/mesiac.

Dňa 28. januára 2004 Wanadoo navyše uviedla štyri ponuky ‚à la carte‘ (t. j. dve ponuky na kapacitu 128 kbit/s neobmedzený prístup počas 20 h/mesiac, jednu na dobu uzatvorenia zmluvy na 24 mesiacov za 14,90 eur/mesiac a druhú na dobu uzatvorenia zmluvy na 12 mesiacov za 19,90 eur/mesiac, a dve ponuky na kapacitu 512 kbit/s prístup obmedzený na 5 Gigaoctets/mesiac, jednu na dobu uzatvorenia zmluvy na 24 mesiacov za 24,90 eur/mesiac a druhú na dobu uzatvorenia zmluvy na 12 mesiacov za 29,90 eur/mesiac). Táto inšpekcia sa týka najmä týchto desiatich nových ponúk.

Na základe informácií, ktorými disponuje Komisia, analýza vykonaná na základe predbežných údajov ukazuje, že najmenej tri z vyššie uvedených ponúk (dve ponuky „à la carte“ na kapacitu 128 kbit/s a ponuka „à la carte“ na kapacitu 512 kbit/s/24 mesiacov) nepokrývajú svoje variabilné náklady. Aspoň dve ďalšie ponuky na kapacitu 512 kbit/s (ponuka „à la carte“ na 12 mesiacov a ponuka neobmedzeného prístupu na 24 mesiacov) nepokrývajú svoje celkové náklady.

Komisia tiež získala informácie, ktoré naznačujú, že predmetné ponuky sú súčasťou stratégie obmedzovania a potlačovania konkurentov.

Navyše podľa informácií, ktorými disponuje Komisia, napriek zníženiu taríf option 5 v januári 2004 je hospodárska marža medzi novými maloobchodnými tarífami uplatňovanými Wanadoo a option 5 nedostatočná a konkurenčným operátorom, ktorí svoje ponuky zakladajú na option 5, bráni konkurovať Wanadoo porovnateľnými podmienkami.

Vo svojom rozhodnutí... zo 16. júla 2003 Komisia vyvodila záver, že Wanadoo má na francúzskom trhu prístupu k vysokorýchlostnému internetu pre domácnosti dominantné postavenie. Z informácií Komisie, ktoré sú k dispozícii, vyplýva, že tento záver platí tiež v súčasnosti.

Ponuky pod úrovňou nákladov uplatňované Wanadoo a zmenšená marža medzi týmito ponukami a tarífami option 5 s veľkou pravdepodobnosťou obmedzili vstup na trh konkurentov — francúzskych alebo usadených v inom členskom štáte — a ohrozili konkurentov už prítomných na trhu. Podľa dostupných informácií sa väčšina konkurentov Wanadoo musela novým ponukám prispôsobiť a celý francúzsky trh ADSL v súčasnosti vykazuje zápornú maržu.

Vyššie opísaný druh praxe možno vyložiť ako vynucovanie neprimeraných predajných cien. Ak sa táto prax preukáže, bude zakladať zneužitie dominantného postavenia a teda porušenie článku 82 [ES].

Na to, aby mohla Komisia posúdiť všetky relevantné skutočnosti týkajúce sa predpokladanej praxe a obsahu predpokladaného zneužitia, musí vykonať inšpekciu podľa článku 20 ods. 4 nariadenie č. 1/2003.

Podľa informácií, ktorými disponuje Komisia, je veľmi pravdepodobné, že všetky informácie týkajúce sa vyššie uvedenej praxe, najmä skutočnosti umožňujúce preukázať mieru pokrytia nákladov a stratégiu obmedzovania a potlačovania konkurentov, boli oznámené len niektorým pracovníkom France Télécom a/alebo Wanadoo. Existujúca dokumentácia o predpokladanej praxi je veľmi pravdepodobne obmedzená na prísne minimum a uchovávaná na miestach a formou umožňujúcou jej utajenie, ukrytie alebo zničenie v prípade vyšetrovania.

Na to, aby sa zabezpečila účinnosť tejto inšpekcie, je teda nevyhnutné vykonať ju bez predchádzajúceho upozornenia podnikov, ktorým sa toto rozhodnutie adresuje. Treba teda prijať rozhodnutie podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, ktorým sa podnikom nariaďuje podrobiť sa inšpekcii.“

23 Článok 1 napadnutého rozhodnutia stanovuje:

„France Télécom... a Wanadoo...:

sú povinné podriaďiť sa inšpekcii týkajúcej sa predpokladaného vynucovania, v rozpore s článkom 82 [ES], neprimeraných predajných cien v oblasti prístupu k vysokorýchlostnému internetu určeného domácnostiam, so zámerom obmedzovania a potlačovania konkurentov. Inšpekciu možno vykonať vo všetkých priestoroch podnikov...

France Télécom... a Wanadoo... umožnia úradníkom a iným sprevádzajúcim osobám určeným Komisiou vykonať inšpekciu a úradníkom príslušného orgánu dotknutého členského štátu, ako aj týmto orgánom určeným alebo menovaným osobám, ktoré im pomáhajú, vstup do všetkých priestorov, na pozemky a do dopravných prostriedkov v bežných pracovných hodinách. Uvedené podniky poskytnú na žiadosť úradníkov a iných uvedených osôb všetky obchodné knihy a iné záznamy bez ohľadu na formu, v akej sú uchovávané, a umožnia im tieto obchodné knihy a iné záznamy na mieste skontrolovať, ako aj z týchto obchodných kníh a záznamov vyhotoviť alebo získať akékoľvek kópie formulárov alebo výťahov. Uvedené podniky na mieste bezodkladne poskytnú všetky ústne vysvetlenia požadované uvedenými úradníkmi a inými osobami ku skutočnostiam alebo dokumentom týkajúcim sa predmetu a účelu inšpekcie a umožnia každému svojmu zástupcovi alebo pracovníkovi poskytnúť požadované vysvetlenia. Uvedené podniky umožnia [uvedeným] úradníkom a iným osobám také vysvetlenia, bez ohľadu na ich formu, zaznamenať.“

- 24 Napadnuté rozhodnutie ďalej vo svojich článkoch 2 a 3 upresňuje dátum začatia inšpekcie a skutočnosť, že je adresované žalobkyni a Wanadoo. Na konci uvádza okolnosti, za ktorých môže Komisia uložiť každému podniku, ktorému sa rozhodnutie adresuje, pokuty a pravidelné penále podľa článkov 23 a 24 nariadenia č. 1/2003 a uvádza, že podľa článku 20 ods. 6 uvedeného nariadenia, ak sa podnik, ktorému sa rozhodnutie adresuje, inšpekcii bráni, príslušný členský štát poskytne úradníkom a iným sprevádzajúcim osobám určeným Komisiou nevyhnutnú pomoc, aby im umožnil vykonať inšpekciu. Rozhodnutie ďalej uvádza možnosť podať žalobu na Súde prvého stupňa a v prílohe obsahuje niekoľko výťahov nariadenia č. 1/2003.

- 25 Na základe tohto rozhodnutia Komisia požiadala v súlade s článkom 20 ods. 5 nariadenia č. 1/2003 o pomoc francúzskych orgánov. Francúzsky minister hospodárstva, financií a priemyslu žiadosťou z 25. mája 2004 o začatie vyšetrovania riaditeľovi Direction nationale des enquêtes de concurrence (národné riaditeľstvo pre šetrenie v oblasti hospodárskej súťaže, ochrany spotrebiteľov a potlačovania podvodov) nariadil prijatie všetkých opatrení nevyhnutných na uskutočnenie vyšetrovania definovaného Komisiou v napadnutom rozhodnutí. Na tento účel uvedený riaditeľ podal na Juge des libertés et de la détention v rámci Tribunal de grande instance de Nanterre (ďalej len „Juge des libertés“) žiadosť o povolenie na vykonanie alebo zabezpečenia vykonania inšpekcie vo France Télécom a Wanadoo a pomoc Komisii. K žiadosti priložil napadnuté rozhodnutie.
- 26 Uznesením z 28. mája 2004 Juge des libertés požadované povolenie udelil, pričom povereným francúzskym vyšetrovateľom najmä umožnil uplatniť právomoci podľa článkov L 450-4 a L 470-6 francúzskeho obchodného zákonníka.
- 27 Inšpekcia sa začala 2. júna 2004 v priestoroch žalobkyne a trvala do 2. a 3. júna 2004. Žalobkyňa pri inšpekcii spolupracovala, avšak vyjadrila námietky k podstate inšpekcie ako takej. Vo Wanadoo trvalo vyšetrovanie od 2. do 4. júna 2004.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 28 Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 11. augusta 2004 žalobkyňa podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

29 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (štvrtá komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa položil žalobkyni písomne otázku, na ktorú žalobkyňa odpovedala v stanovenej lehote.

30 Prednesy a odpovede účastníkov konania na ústne otázky Súdu prvého stupňa boli vypočuté počas verejného pojednávania, ktoré sa konalo 8. júna 2006.

31 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

32 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,
- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

33 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza štyri žalobné dôvody, založené na porušení povinnosti odôvodnenia, porušení povinnosti lojálnej spolupráce

s vnútroštátnymi orgánmi, porušení zásady proporcionality a porušení, ešte pred prijatím napadnutého rozhodnutia, nariadenia č. 1/2003, oznámenia Komisie týkajúceho sa spolupráce v rámci siete orgánov hospodárskej súťaže [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ C 101, 2004, s. 43, ďalej len „oznámenie Komisie“) a zásady riadneho výkonu spravodlivosti, pričom posledný uvedený žalobný dôvod bol po prvýkrát uvedený v replike.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

- 34 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia, ktorá jej vyplýva z článku 253 ES, z nariadenia č. 1/2003 a judikatúry, štyrikrát. Po prvé žalobkyňa nebola schopná z napadnutého rozhodnutia pochopiť, prečo sa inšpekcia týkala jej, po druhé napadnuté rozhodnutie nebolo odôvodnené z hľadiska niektorých prvkov kontextu, po tretie napadnuté rozhodnutie sa nezakladalo na pochybnostiach vyjadrených v napadnutom rozhodnutí týkajúcich sa taríf option 5 a po štvrté napadnuté rozhodnutie neumožňovalo Juge des libertés vykonať jemu náležiacu kontrolu.

O prvej časti žalobného dôvodu, týkajúcej sa nemožnosti žalobkyne pochopiť, prečo jej bolo adresované napadnuté rozhodnutie a prečo sa inšpekcia týkala jej

— Tvrdenia účastníkov konania

- 35 Žalobkyňa vo všeobecnosti tvrdí, že z článku 253 ES, nariadenia č. 1/2003 a judikatúry vyplýva, že rozsah povinnosti odôvodnenia závisí od povahy predmetného aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý. Komisia je tak povinná jasne a presne

uviesť predmet a cieľ inšpekcie, ktorú sa rozhodla nariadiť, a predpoklady, ktoré má v úmysle preveriť. V tomto prípade však napadnuté rozhodnutie obsahuje vady odôvodnenia, pretože žalobkyni neumožnilo posúdiť presný predmet, rozsah a oprávnený charakter nariadenej inšpekcie. Pre žalobkyňu bolo teda nemožné pochopiť rozsah svojej povinnosti spolupráce a jej práva na obranu neboli zachované. Nemohla totiž jasne rozoznať predpoklady Komisie, ani rozsah jej prisudzovanej účasti na údajnom zneužití dominantného postavenia.

- 36 Napadnuté rozhodnutie pripisovalo Wanadoo údajnú prax, ktorej sa týkala inšpekcia, v súlade so stanoviskom vyjadreným v rozhodnutí zo 16. júla 2003, v ktorom Komisia uznala nezávislosť Wanadoo od žalobkyne v súvislosti s jej politikou stanovenia cien na francúzskom trhu služieb vysokorýchlostného internetu určeného domácnostiam. Predmetom napadnutého rozhodnutia teda bolo preverenie praxe pripisovanej nezávislej dcérskej spoločnosti žalobkyne a činnej na trhu, na ktorom žalobkyňa činná nie je. Za týchto okolností, aby si Komisia splnila svoju povinnosť odôvodnenia, bola povinná uviesť dôvody, pre ktoré sa žalobkyne osobne týkala inšpekcia, ktorej predmetom bolo preveriť predpoklady porušenia uvedené v článku 1 napadnutého rozhodnutia.
- 37 Napadnuté rozhodnutie žalobkyni neumožňovalo zistiť, či sa mala považovať za osobne zúčastnenú na Komisiou predpokladanom uplatňovaní praxe uvedenej v napadnutom rozhodnutí a či sa teda o nej predpokladalo, že ona sama porušila článok 82 ES, čím došlo k porušeniu požiadavky uvedenej v rozsudku Súdneho dvora z 22. októbra 2002, *Roquette Frères* (C-94/00, Zb. s. I-9011), podľa ktorého je Komisia povinná podať vysvetlenia týkajúce sa spôsobu, akým je podľa nej podnik dotknutý predbežnými opatreniami v porušení zahrnutý.
- 38 Skutočnosť, že žalobkyňa sa v roku 2004 stala vlastníčkou celého obchodného podielu Wanadoo, neodôvodňuje stanovisko Komisie vyjadrené v napadnutom

rozhodnutí. Žalobkyňa uvádza, že ceny, ktorých sa uvedené rozhodnutie týka, sú cenami týkajúcimi sa ponúk uvedených v januári 2004, keď vlastnila asi 70 % obchodného podielu Wanadoo, a že vlastníctvo jej celého obchodného podielu nadobudla až po tom, čo bolo prijaté napadnuté rozhodnutie. Okrem toho predpoklad, že dcérska spoločnosť je pod rozhodujúcim vplyvom svojej materskej spoločnosti, neplatí v prípade, keď táto dcérska spoločnosť určuje svoju politiku nezávisle. V tomto prípade bola nezávislosť Wanadoo uznaná v rozhodnutí zo 16. júla 2003. Komisia nemohla od tohto konštatovania odstúpiť len z dôvodu vyplývajúceho zo zvýšenia podielu žalobkyne v obchodnom podiele Wanadoo, ku ktorému došlo až po stanovení cien uvedených v napadnutom rozhodnutí.

39 Stanovisko Komisie je navyše rozporuplné. Prístup Komisie pred prijatím napadnutého rozhodnutia a článok 1 tohto rozhodnutia potvrdzujú, že ponuky a ceny uplatňované Wanadoo sa posudzovali ako patriace do politiky tohto podniku, a nie do politiky skupiny.

40 Komisia predovšetkým odpovedá tým, že poukazuje na požiadavky vyplývajúce z judikatúry v oblasti odôvodňovania rozhodnutí o inšpekciách. Článok 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 definuje podstatné skutočnosti, ktoré sa musia uvádzať v odôvodnení rozhodnutia nariaďujúceho inšpekciu a Komisii ukladá uviesť predmet a účel inšpekcie. Judikatúra ďalej upresňuje, že pokiaľ ide o článok 14 ods. 3 nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962 — Prvého nariadenia implementujúceho články 85 a 86 zmluvy (Ú. v. ES 1962, 13, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3, ďalej len „nariadenie č. 17“), ktorého znenie bolo v podstate prevzaté do článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, Komisia nie je povinná oznámiť príjemcovi rozhodnutia overenie všetkých informácií, ktorými disponuje v súvislosti s údajnými porušeniami, ani tieto porušenia právne presne kvalifikovať, avšak je povinná jasne uviesť predpoklady, ktoré má v úmysle preveriť. Napadnuté rozhodnutie tieto požiadavky splňa.

- 41 Pokiaľ ide o prvú časť prvého žalobného dôvodu žalobkyne, Komisia na prvom mieste zdôrazňuje, že žalobkyňa je materskou spoločnosťou skupiny Wanadoo, v ktorej pred prijatím napadnutého rozhodnutia vlastnila 95,94 % základného imania. Skutočnosť, že žalobkyňa je vo vzťahu k Wanadoo samostatnou právnickou osobou, neznamená, že je samostatným podnikom v zmysle práva Spoločenstva. Ak jeden podnik vlastní v inom podniku celé jeho základné imanie, uplatní sa domnienka, podľa ktorej prvý uvedený podnik ovláda ten druhý, a teda domnienka jeho účasti na porušení, ktorého sa dopustí druhý uvedený podnik. Komisia nebola povinná tieto skutočnosti vysvetliť v rozhodnutí, pretože povinnosť odôvodnenia nevyžaduje špecifikovanie všetkých príslušných skutkových a právnych okolností. Ďalej odkazy žalobkyne na rozhodnutie zo 16. júla 2003 nie sú relevantné, pretože žalobkyňa po tomto dátume svoj obchodný podiel vo Wanadoo zvýšila.
- 42 Okrem toho, hoci zvýšenie kapitálovej účasti žalobkyne vo Wanadoo nebolo ešte v čase uvádzania nových ponúk v januári 2004 účinné, na trhu sa už začlenenie Wanadoo do skupiny France Télécom očakávalo. Komisia mohla dôvodne predpokladať, že proces integrácie Wanadoo bol už v čase uvádzania nových ponúk prinajmenšom v štádiu prípravy a že v tomto štádiu bolo už v záujme žalobkyne viac ovládať rozhodnutia v oblasti tarifikácie svojej dcérskej spoločnosti. Ďalej je pravdepodobné, že po rozhodnutí vyhlasujúcom cenovú politiku dcérskej spoločnosti za nezákonnú, sa jej materská spoločnosť ešte viac zaujíma o stanovovanie jej cien.
- 43 Na druhom mieste, aby bolo možné inšpekciu vykonať, Komisia nemusí mať istotu o priamej účasti podniku, ktorého sa inšpekcia týka, na údajnom porušení alebo v tomto porušení identifikovať presnú rolu každého dotknutého podniku. Keďže je žalobkyňa materskou spoločnosťou Wanadoo a údajné porušenia druhej uvedenej spoločnosti boli jasne formulované, je dôvod, prečo je dotknutá tiež žalobkyňa, evidentný. Je teda logické domnievať sa, že niektoré hľadané skutočnosti sa mohli nachádzať tiež v priestoroch žalobkyne.

44 To, že, pokiaľ ide o porušenia konštatované v rozhodnutí zo 16. júla 2003, zo žiadnej skutočnosti nevyplývalo, že Wanadoo konala na základe inštrukcií svojej materskej spoločnosti, je irelevantné, pretože toto konštatovanie nemôže platiť pre budúce situácie.

45 Na treťom mieste, napadnuté rozhodnutie jasne uvádza, na základe čoho sa predpokladalo, že žalobkyňa bola do údajného porušenia zapletená. Ak by sa opísaná tarificačná prax preukázala, bolo by ju možné vyložiť ako vynucovanie neprimeraných predajných cien v zmysle článku 82 ES, a pokiaľ by išlo o skupinu podnikov, o akú ide vo veci samej, by bolo ju možné kvalifikovať ako uplatňovanie predátorských cien alebo tlačenie na tarify. Presná právna kvalifikácia údajného porušenia alebo uvedenie obdobia, v ktorom k týmto porušeniam došlo, sa nevyžaduje. Ďalej, otázka pripísania porušenia, ktorého sa dopustila dcérska spoločnosť, jej materskej spoločnosti, je v tomto prípade irelevantná.

46 Na poslednom mieste, Komisia je v každom prípade oprávnená inšpekciu nariadiť, ak môže oprávnené predpokladať, že sa v priestoroch podniku nachádzajú skutočnosti relevantné pre jej vyšetrowanie, a to aj keď sa následne ukáže, že dotknutý podnik nebol do údajného porušenia priamo zapletený.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

47 Predovšetkým treba pripomenúť zásady, ktoré sa uplatnia na povinnosť odôvodnenia, ktorá náleží Komisii pri prijímaní rozhodnutia nariaďujúceho inšpekciu podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003.

- 48 Povinnosť odôvodniť individuálne rozhodnutie, ktorá všeobecne vyplýva z článku 253 ES, má za cieľ umožniť súdu Spoločenstva vykonať svoju kontrolu nad zákonnosťou rozhodnutia a poskytnúť dotknutej osobe dostatočné údaje o tom, či je rozhodnutie dobre odôvodnené, alebo či je postihnuté vadami umožňujúcimi napadnúť jeho zákonnosť, pričom bolo upresnené, že rozsah tejto povinnosti závisí od povahy predmetného aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý (rozsudky Súdu prvého stupňa z 25. októbra 1984, *Instituut Electronenmicroscopie*, 185/83, Zb. s. 3623, bod 38, a Súdu prvého stupňa z 15. júna 2005, *Corsica Ferries France/Komisia*, T-349/03, Zb. s. II 2197, body 62 a 63).
- 49 Pokiaľ ide o rozhodnutia Komisie nariaďujúce inšpekciu, článok 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 definuje podstatné skutočnosti, ktoré sa musia v takom rozhodnutí uvádzať, a Komisii ukladá odôvodniť ho tým, že uvedie predmet a účel inšpekcie, dátum, kedy má začať, sankcie podľa článkov 23 a 24 uvedeného nariadenia a opravný prostriedok, ktorý možno proti takému rozhodnutiu podať pred súdom Spoločenstva.
- 50 Odôvodnenie rozhodnutí nariaďujúcich inšpekciu má tak preukázať oprávnený charakter plánovanej kontroly v dotknutých podnikoch a tiež tieto podniky oboznámiť s ich povinnosťou spolupráce, pričom sa ale úplne chránia ich práva na obranu (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudky Súdneho dvora z 21. septembra 1989, *Hoechst/Komisia*, 46/87 a 227/88, Zb. s. I-2859, bod 29, a *Roquette Frères*, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 47).
- 51 Požiadavka, podľa ktorej musí Komisia uviesť predmet a účel inšpekcie, je totiž základnou garanciou práv na obranu dotknutých podnikov a preto rozsah povinnosti odôvodnenia rozhodnutí nariaďujúcich inšpekciu nemožno obmedziť z dôvodov týkajúcich sa účinnosti inšpekcie. Z tohto hľadiska je pravda, že Komisia nie je povinná ani oznámiť príjemcovi takéhoto rozhodnutia všetky informácie, ktorými disponuje v súvislosti s údajným porušením, ani presne vymedziť relevantný trh, ani toto porušenie právne presne kvalifikovať, ani uviesť obdobie, v ktorom k tomuto

porušeniu došlo, avšak je povinná uviesť, a to čo najpresnejšie, predpoklady, ktoré má v úmysle preveriť, t. j. čo sa vyšetruje a skutočnosti, ktorých sa inšpekcia týka (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudky Súdneho dvora zo 17. októbra 1989, Dow Benelux/Komisia, 85/87, Zb. s. I-3137, bod 10; Hoechst/Komisia, už citovaný v bode 50 vyššie, bod 41, a Roquette Frères, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 48).

52 Na tento účel je Komisia tiež povinná v rozhodnutí nariaďujúcom inšpekciu jasne uviesť opis podstatných skutočností údajného porušenia, pričom uvedie predpokladaný relevantný trh a povahu údajných obmedzení hospodárskej súťaže, vysvetlenia týkajúce sa spôsobu, akým je údajne podnik dotknutý inšpekciou zahrnutý do porušenia, predmet vyšetrovania a skutočnosti, ktoré sa majú preveriť, ako aj právomoci, ktoré majú vyšetrovatelia Spoločenstva (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudky Súdneho dvora z 26. júna 1980, National Panasonic/Komisia, 136/79, Zb. s. 2033, bod 26, a Roquette Frères, už citovaný v bode 37 vyššie, body 81, 83 a 99).

53 Na preukázanie dôvodného charakteru inšpekcie je Komisia v rozhodnutí nariaďujúcom inšpekciu povinná jasne a podrobne uviesť, že disponuje informáciami a dôležitými faktickými skutočnosťami, ktoré ju vedú k podozreniu, že sa dotknutý podnik dopustil porušenia (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudok Roquette Frères, už citovaný v bode 37 vyššie, body 55, 61 a 99).

54 V tomto prípade, ak je napadnuté rozhodnutie formulované všeobecne, zároveň však obsahuje podstatné skutočnosti požadované článkom 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 a judikatúrou.

55 Ako tiež vyplýva z podstatných ustanovení napadnutého rozhodnutia citovaných v bodoch 22 až 24 vyššie, toto uvádza predmet a cieľ inšpekcie, pričom jasne vymenúva podstatné skutočnosti údajného porušenia, pomenúva údajný relevantný trh — prístup k vysokorýchlostnému internetu určeného domácnostiam vo Francúzsku —, uvádza povahu údajných obmedzení hospodárskej súťaže žalobkyňou — tarificačnú prax, ktorá je v rozpore s článkom 82 ES —, vysvetlenia týkajúce sa spôsobu, akým bola žalobkyňa údajne do uvedeného porušenia zapletená — spôsobila ho ona sama —, čo sa vyšetruje, a skutočnosti, ktorých sa inšpekcia týka — informácie týkajúce sa uvedenej praxe, osobitne skutočnosti, na základe ktorých možno preukázať mieru pokrytia nákladov žalobkyne, a týkajúce sa uplatnenia stratégie obmedzovania a potlačovania konkurentov, s ktorými mohli byť oboznámení len niekoľkí pracovníci France Télécom a/alebo žalobkyne a ktoré sa mali hľadať v celej budove podniku, v jeho obchodných knihách a iných úradných záznamoch a prípadne ústne —, právomoci patriace vyšetrovateľom Spoločenstva, deň začatia inšpekcie — 2. jún 2004 —, sankcie podľa článkov 23 a 24 nariadenia č. 1/2003 a možnosť podať proti Komisii žalobu na Súd prvého stupňa. Okrem toho už bolo vo Francúzsku v tom čase zjavné, že žalobkyňa bola materskou spoločnosťou Wanadoo.

56 Pokiaľ ide o oprávnený charakter inšpekcie, napadnuté rozhodnutie jasne uvádza, že Komisia vo svojom spise disponovala závažnými skutočnosťami a informáciami, na základe ktorých mohla mať podozrenie o porušení pravidiel hospodárskej súťaže Wanadoo, dcérskou spoločnosťou žalobkyne, a mohla sa domnievať, že niektoré skutočnosti, najmä tie, ktoré sa týkali stratégie obmedzovania a potlačovania konkurentov, sa mohli oznámiť niektorým pracovníkom žalobkyne.

57 Napadnuté rozhodnutie sa teda vzhľadom na požiadavky podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 a judikatúry javí ako dostatočne odôvodnené. Okrem toho, vzhľadom na kontext, v ktorom bolo prijaté, nemôžu skutočnosti uvedené žalobkyňou v rámci tejto časti prvého žalobného dôvodu tento záver vyvrátiť.

- 58 Na prvom mieste, je pravda, že napadnuté rozhodnutie sa týka konkrétne inšpekcie desiatich, v ňom uvedených, ponúk Wanadoo. Ako tiež vyplýva z bodu 55 vyššie, tým sa tiež uvádzajú dôvody označenia žalobkyne za príjemcu napadnutého rozhodnutia a jej osobného zahrnutia v nariadenej inšpekcii, t. j. v podstate skutočnosť, že sa Komisia domnievala, že niektoré dôkazy sa mohli nachádzať v priestoroch žalobkyne alebo že tá mohla byť informovaná o stratégii jej dcérskej spoločnosti. Vzhľadom na kontext, v rámci ktorého bolo prijaté napadnuté rozhodnutie a ktorý sama žalobkyňa uznáva ako skutočnosť relevantnú pre určenie rozsahu povinnosti odôvodnenia náležiackej Komisii, je toto upresnenie dostatočné na splnenie povinnosti odôvodnenia vzhľadom na uvedenie predmetu a cieľa predmetnej inšpekcie.
- 59 Na jednej strane je zrejmé, že žalobkyňa bola v čase, kedy nastali skutkové okolnosti, materskou spoločnosťou Wanadoo a že nemohla nevziať do úvahy skutočnosť, že rozhodnutie zo 16. júla 2003 jej dcérsku spoločnosť uznalo za zodpovednú za porušenie článku 82 ES. Komisia sa teda mohla domnievať, že niektoré dôkazy mohli byť ukryté v priestoroch žalobkyne.
- 60 Na druhej strane rozhodnutie zo 16. júla 2003 preukazuje, že už v tej veci boli žalobkyni adresované žiadosti o informácie. Toto rozhodnutie sa navyše zakladá, a to najmä na účely analýzy stratégie ovládnutia Wanadoo trhu služieb vysokorýchlostného internetu, na prvkoch kontextu preukazujúcich stratégiu obmedzovania a potlačovania konkurentov, ako aj dominantné postavenie Wanadoo, z ktorých niektoré poskytla žalobkyňa a ďalšie Wanadoo. Komisia v tej súvislosti ďalej uvádza skutočnosti znázorňujúce politiku celej skupiny France Télécom voči konkurencii na relevantnom trhu a oprávnene zdôrazňuje, že stratégiu uplatňovanú dcérskou spoločnosťou nemožno úplne oddeliť od cieľov materskej spoločnosti.
- 61 Pokiaľ teda ide o označenie žalobkyne za príjemcu napadnutého rozhodnutia a jej osobné zahrnutie v inšpekcii vykonanej v tomto prípade, nebol nedostatok

odôvodnenia napadnutého rozhodnutia — najmä vzhľadom na dokumenty a stratégiu, na základe ktorých sa žalobkyňa snažila preukázať porušenie na strane jej dcérskej spoločnosti, keďže nezávislosť tejto dcérskej spoločnosti pri stanovovaní maloobchodných cien diskutovaná nebola, — preukázaný.

62 Presný stupeň majetkovej účasti žalobkyne na základnom imaní Wanadoo nie je v tejto súvislosti relevantný, pretože ten bol v tomto prípade nepochybne dostačujúci na konštatovanie, že v čase, kedy nastali skutkové okolnosti, bola žalobkyňa materskou spoločnosťou Wanadoo. Pre úplnosť Súd prvého stupňa ďalej konštatuje, že z odpovede žalobkyne na písomnú otázku Súdu prvého stupňa vyplýva, že k 28. aprílu 2004, teda pred prijatím napadnutého rozhodnutia, vlastnila žalobkyňa vo svojej dcérskej spoločnosti Wanadoo, či už priamo alebo nepriamo, 95,25 % obchodného podielu.

63 Prípadná nemožnosť pripísať žalobkyni protisúťažné správanie Wanadoo, akonáhle by sa toto preukázalo, je irelevantná. Táto totiž môže vyplývať z analýzy podstaty prípadu, ale nemožno na jej základe zakázať inšpekciu v budovách materskej spoločnosti, pretože cieľom tejto inšpekcie je práve určiť presnú rolu podnikov zapletených do predmetných porušení. Judikatúra totiž nevyžaduje, aby rozhodnutie nariaďujúce inšpekciu údajné porušenia právne presne kvalifikovalo (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudok Dow Benelux/Komisia, už citovaný v bode 51 vyššie, bod 10). Okrem toho sa už konštatovalo, že v tomto prípade bolo napadnuté rozhodnutie právne odôvodnené dostatočne, a to na základe skutočnosti, že Komisia sa mohla oprávnenne domnievať, že niektoré relevantné dôkazy sa mohli nachádzať v priestoroch žalobkyne. Ďalej z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že nezávislé správanie Wanadoo na trhu dotknutom inšpekciou, uznané rozhodnutím zo 16. júla 2003, Komisia spochybnila.

64 Na druhom mieste, pokiaľ ide o tvrdenie, že údajná nedostatočnosť odôvodnenia žalobkyni neumožňovala posúdiť, či sa mala považovať za osobne zapletenú do porušenia, stačí uviesť, že ako už bolo uvedené vyššie, obsah napadnutého rozhodnutia, ako aj kontext, v ktorom bolo toto prijaté, jasne uvádzajú, akým spôsobom sa žalobkyňa údajne na porušenie zúčastnila.

65 Z predchádzajúcich úvah tiež vyplýva, že napadnuté rozhodnutie nie je nijak rozporuplné vzhľadom na skoršie stanovisko Komisie, ktoré si vyžadovalo osobitné odôvodnenie. Preto túto časť prvého žalobného dôvodu nemožno uznať.

O druhej časti žalobného dôvodu, týkajúcej sa nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vzhľadom na niektoré prvky kontextu

— Tvrdenia účastníkov konania

66 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia neodôvodnila svoje rozhodnutie vykonať predmetnú inšpekciu vo vzťahu k rozhodnutiu zo 16. júla 2003, konaniu pred Conseil de la concurrence a rozhodnutiu Conseil de la concurrence.

67 Na jednej strane sa nevyhnutnosť a primeranosť inšpekcie, ako odkaz na nebezpečenstvo ukrytia alebo zničenia dôkazov, musela odôvodniť vzhľadom na existenciu príkazov obsiahnutých v rozhodnutí zo 16. júla 2003.

- 68 Na druhej strane, keďže sa Komisia domnievala, že inšpekcia je nevyhnutná napriek konaniu prebiehajúcemu pred Conseil de la concurrence a zamietnutiu návrhu na prijatie predbežných opatrení podaného AOL týmto orgánom, bola povinná ju vysvetliť a odôvodniť tým viac, že išlo o inšpekciu nariadenú u žalobkyne.
- 69 Porušenie Komisiou svojej povinnosti odôvodnenia ďalej preukazuje skutočnosť, že Komisia, medzi inými prvkami kontextu uvedenými vo svojom vyjadrení k žalobe, odkazuje na rozhodnutie zo 16. júla 2003, na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie je jeho pokračovaním, na konanie pred Conseil de la concurrence, a na svoje rozhodnutie, že prípad vo veci samej preskúma.
- 70 Vysvetlenia poskytnuté neskôr vo vyjadrení k žalobe nemôžu nijak zmierniť nedostatok odôvodnenia postihujúci napadnuté rozhodnutie. Povinnosť odôvodnenia Komisii ukladá v rozhodnutí upresniť, že predpoklad porušenia v ňom uvedený vyplýva z výmeny informácií s francúzskym orgánom hospodárskej súťaže v rámci jeho vyšetrovania vo veci návrhu AOL a že napadnuté rozhodnutie je pokračovaním skoršieho rozhodnutia preskúmať podstatu veci. Porušenie povinnosti Komisiou v tomto prípade je o to závažnejšie, že podľa bodu 34 oznámenia Komisie bola táto povinná žalobkyni svoje rozhodnutie preskúmať vec oznámiť.
- 71 Komisia v súvislosti s rozhodnutím zo 16. júla 2003 a kontrolnými opatreniami v ňom uloženými predovšetkým namieta, že napadnuté rozhodnutie uvádza, že Komisia získala informácie, ktoré naznačovali, že predmetné ponuky sú súčasťou stratégie obmedzovania a potlačovania konkurentov. Získanie takých dôkazov sa nedalo dosiahnuť len na základe žiadosti o informácie týkajúce sa nákladov a cien. Z napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že Komisia mala na základe informácií podozrenie, že došlo k novému porušeniu článku 82 ES, a to napriek kontrole zavedenej rozhodnutím zo 16. júla 2003, z čoho tiež vyplýva, že podľa nej existovalo významné riziko, že skutočnosti uvedené Wanadoo v rámci tejto kontroly boli neúplné a nepresné.

72 Ďalej neodkázanie na rozhodnutie Conseil de la concurrence a konanie pred týmto orgánom nemôže zakladať skutočnú vadu odôvodnenia, pretože neuvedenie týchto skutočností nemohlo žalobkyňu poškodiť. Komisia teda nebola v rozhodnutí nariaďujúcim inšpekciu ani povinná uviesť svoje zdroje. Subsidiárne Komisia dodáva, že rozhodnutie Conseil de la concurrence nezamietlo návrh na prijatie predbežných opatrení v súvislosti s podstatou údajného porušenia, ale z dôvodov spojených s podmienkami požadovanými na prijatie predbežných opatrení. Žalobkyňa v každom prípade nepreukázala, v čom skutočnosť, že Komisia neodkázala na konanie pred Conseil de la concurrence, žalobkyni neumožnila pochopiť cieľ a predmet nariadenej inšpekcie.

73 Nakoniec tvrdenie týkajúce sa uvedenia vo vyjadrení k žalobe informácií, ktoré neboli podrobne uvedené v napadnutom rozhodnutí, nie je relevantné. Najmä skutočnosť neuvedenia si, že Komisia sa rozhodla preskúmať podstatu veci, nebola nevyhnutná na pochopenie predmetu a účelu inšpekcie alebo rozsahu, ktorého sa inšpekcia týkala. Bod 34 oznámenia Komisie okrem toho nezaväzuje Komisiu informovať dotknutý podnik prostredníctvom rozhodnutia.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

74 Z analýzy vykonanej v bodoch 47 až 57 vyššie vyplýva, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so všeobecnou povinnosťou odôvodnenia vyplývajúcou pre Komisiu z článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 a judikatúry. Treba teda určiť, či v tomto prípade bola Komisia, aby túto povinnosť splnila, povinná tiež odôvodniť napadnuté rozhodnutie vzhľadom na skutočnosti uvedené žalobkyňou v tejto časti prvého žalobného dôvodu.

75 V tejto súvislosti treba po prvé zdôrazniť, že sa nespochybňuje, že jednotlivé prvky kontextu uvádzané žalobkyňou boli tejto známe v čase oznámenia jej napadnutého rozhodnutia a pri vykonaní inšpekcie. Ich neuvedenie v napadnutom rozhodnutí teda nemôže mať za účinok ohrozenie práv žalobkyne na obranu.

76 Po druhé, pokiaľ ide o príkazy obsiahnuté v rozhodnutí zo 16. júla 2003, z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia disponovala informáciami, ktoré jej umožňovali predpokladať porušenie Wanadoo článku 82 ES. Inými slovami, Komisia mala vo svojom spise k dispozícii skutočnosť, z ktorých vyplývalo, že Wanadoo sa uvedeným príkazom nepodrobila. Ďalej, inšpekcia tiež smerovala k získaniu skutočností, na základe ktorých by sa preukázal zámer vytlačenia konkurentov, o ktorých je ťažké predstaviť si, že budú, aj za predpokladu, že sa na ne vzťahujú predmetné príkazy, spontánne Komisii oznámené, a to buď žalobkyňou alebo Wanadoo na základe týchto príkazov. Existencia príkazov obsiahnutých v rozhodnutí zo 16. júla 2003 teda nemala na možnosť vykonania inšpekcie nariadenej napadnutým rozhodnutím vplyv. Preto ju Komisia nemusela osobitne odôvodňovať.

77 Po tretie, pokiaľ ide o odkaz na riziko ukrytia alebo zničenia dôkazov, toto nemôže preukázať porušenie Komisiou jej povinnosti odôvodnenia. Nespochybňuje sa totiž, že medzi hľadané skutočnosti, najmä tie, ktoré by preukázali stratégiu obmedzovania a potlačovania konkurentov, patria skutočnosti, ktoré sa v prípade vyšetrovania vo všeobecnosti ukrývajú alebo ničia. Okrem toho, ako už bolo konštatované vyššie, Komisia sa tiež mohla oprávnenne domnievať, že tieto skutočnosti jej nebudú v každom prípade oznámené spontánne na základe príkazov obsiahnutých v rozhodnutí zo 16. júla 2003.

78 Po štvrté, pokiaľ ide o konanie pred Conseil de la concurrence a zamietnutie návrhu na prijatie predbežných opatrení podaného AOL, právo Spoločenstva v zásade od

Komisie nevyžaduje, aby odôvodnila rozhodnutie pristúpiť k inšpekcii vzhľadom k paralelným vnútroštátnym konaniam, ktoré by mohli prípadne prebiehať. Rozhodnutie Conseil de la concurrence navyše v skutočnosti hovorí v prospech opatrenia vyšetrovania nariadeného Komisiou. V tomto rozhodnutí sa totiž Conseil de la concurrence, aj keď uviedla, že „sa javí, že ani odvetvie, ani podniky, ktoré ho tvoria, neutrpeli na základe uplatnenia taríf Wanadoo závažnú a bezprostrednú škodu“, domnieva, že „nemožno vylúčiť, že na časť tarificačnej praxe uplatňovanú Wanadoo sa uplatní... článok 82 [ES], keďže má vplyv na podstatnú časť vnútroštátneho územia“. Odôvodňuje tak zamietnutie návrhu na prijatie predbežných opatrení neexistenciou bezprostredného ohrozenia spotrebiteľa, teda naliehavosťou, a nie zjavnou nedôvodnosťou sťažnosti, ktorá jej bola predložená. Ďalej, toto rozhodnutie sa nevyslovuje o stanovisku žalobkyne vzhľadom na porušenie pripisované jej dcérskej spoločnosti. Neumožňuje teda vyvodiť záver, že inšpekcia nariadená napadnutým rozhodnutím nebola relevantná, a teda že Komisia nebola povinná uviesť osobitné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vo vzťahu ku konaniu prebiehajúcemu pred Conseil de la concurrence alebo rozhodnutiu Conseil de la concurrence.

79 Po piate to, že tieto skutočnosti boli uvedené vo vyjadrení k žalobe predloženom Komisiou Súdu prvého stupňa, je navyše irelevantné. Obsah vyjadrenia k žalobe má najmä Súdu prvého stupňa objasniť skutkový a právny kontext skúmanej veci, do ktorého rámca sporné rozhodnutie patrí a ktorý Súd prvého stupňa na rozdiel od účastníkov konania nepozná. Neuvedenie v rozhodnutí, ktoré je predmetom žaloby na neplatnosť, prvkov kontextu, ktoré následne Súdu prvého stupňa poskytnú účastník konania v rámci predstavenia okolností, za ktorých došlo k predmetnému sporu, teda nemôže, ako také, preukázať nesplnenie povinnosti odôvodnenia sporného rozhodnutia.

80 Po šieste z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa pred vykonaním inšpekcie poradila s príslušným orgánom hospodárskej súťaže. Okrem toho, ako už bolo konštatované, Komisia nie je v rozhodnutí nariaďujúcim inšpekciu povinná

uviesť všetky skutočnosti, ktoré má k dispozícii v súvislosti s údajným porušením. Nakoniec bod 34 oznámenia Komisie uvádza, že „ak sa vec znova pridelí v rámci siete [orgánov hospodárskej súťaže], dotknutým podnikom... sa to oznámi bez zbytočného odkladu“. Zároveň však bod 5 toho istého oznámenia výslovne uvádza, že „každý člen siete si ponecháva úplnú voľnosť pri rozhodnutí, či bude vec vyšetrovať“ a jeho body 4 a 31 upresňujú, že „konzultácie a výmeny informácií v rámci siete sú vecou medzi orgánmi konajúcimi vo verejnom záujme“ a že „pridelovanie vecí nepriznáva podnikom zapleteným do porušenia individuálne právo, aby jeho prípad posudzoval daný orgán“. Keďže Komisia teda vykonala nariadenú inšpekciu oprávnene a bez ohľadu na obsah jej vyjadrenia k žalobe, nebolo porušenie povinnosti uvádzané žalobkyňou vzhľadom na bod 34 oznámenia Komisie preukázané.

81 Z toho vyplýva, že druhú časť prvého žalobného dôvodu nemožno uznať.

O tretej časti žalobného dôvodu týkajúcej sa nemožnosti pre žalobkyňu pochopiť pochybnosti vyjadrené Komisiou v súvislosti s option 5

— Tvrdenia účastníkov konania

82 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje povinnosť odôvodnenia a práva na obranu tým, že v rámci svojich dôvodov spomína option 5, ktorému prisudzuje účinok tlačenia na tarify konkurentov, pričom však option 5 alebo zníženie jeho cien vo svojom výroku neuvádza. O inšpekciu sa teda nemohla domnievať, že bola nariadená na preverenie predpokladaného protiprávneho konania u žalobkyne, pričom Komisia opomenula zjavne a riadne uviesť podozrenie týkajúce sa nových taríf jej option 5.

- 83 Pokiaľ ide najmä o predpoklad tlačenia na tarify, ten je v rozpore tak s článkom 1 napadnutého rozhodnutia, ako aj s jeho štvrtým odôvodnením. Komisia predpokladala a preverila existenciu tarifikačnej praxe, tarify option 5 žalobkyne, ktorú článok 1 napadnutého rozhodnutia za podozrivú nepovažoval, a ktorú štvrté odôvodnenie napadnutého rozhodnutia z rozsahu preverenia vylúčilo.
- 84 Navyše medzi na jednej strane zohľadnením taríf option 5 ako prvku analýzy na preskúmanie, vzhľadom na náklady týchto taríf, neexistencie predátorského správania v súvislosti s maloobchodnými cenami ponúk Wanadoo, a na druhej strane uvedením, že tieto tarify sú podozrivé samy osebe, existuje zásadný rozdiel, ktorý napadnuté rozhodnutie rozlišuje.
- 85 Okrem toho z rozhodnutia zo 16. júla 2003 vyplýva, že žalobkyňu nebolo možné z účinku tlačenia na tarify, z dôvodu jej veľkoobchodných cien jej option 5 vzhľadom na maloobchodné ceny uplatňované Wanadoo, nijako podozrievať, pretože uvedené ceny uplatňovali odlišné a nezávislé podniky činné na odlišných trhoch. Navyac nie je možné naraz predpokladať zákonnosť taríf option 5 a súčasne ich považovať za základ údajnej predátorskej ceny Wanadoo. Ďalej, prípustnosť option 5 nemožno spájať s úrovňou maloobchodných cien uplatňovaných poskytovateľmi internetového prístupu, medzi ktorých patrí Wanadoo. Rozhodnutie teda neobsahuje žiadne zásadné vysvetlenie, ktoré by tak preukázalo porušenie povinnosti odôvodnenia.
- 86 Ďalej Komisia uviedla, že tarify option 5 sú príliš vysoké, ale zároveň vyjadruje pochybnosti o ich znížení, ku ktorému došlo v januári 2004.

- 87 Ďalej pochybnosti Komisie vyjadrené v napadnutom rozhodnutí v súvislosti so znížením taríf option 5 sú odôvodnené nedostatočne. Komisia pred prijatím napadnutého rozhodnutia vedela, že žalobkyňa nemala na zmenu taríf vplyv a že toto zníženie taríf schválili francúzske orgány hospodárskej súťaže.
- 88 Pochybnosti vyjadrené v napadnutom rozhodnutí v súvislosti s tarífami option 5 sa teda mali konkrétne vysvetliť a odôvodniť. Žalobkyňa najmä uvádza, že tri francúzske orgány, s ktorými sa počas schvaľovania nových taríf radila, vylúčili ich účinok tlačenia na tarify konkurentov. Že tarify option 5 tlačili na tarify konkurentov, vyhlásili tiež AOL, avšak Conseil de la concurrence túto výhradu neuznala ako presvedčivú *prima facie*.
- 89 Komisia predovšetkým odpovedá, že napadnuté rozhodnutie sa netýka čisto taríf option 5, ale nových taríf prístupu k internetu cez ADSL určeného širokej francúzskej verejnosti, a teda maloobchodných taríf stanovených Wanadoo a/alebo France Télécom. Ak je vzťah medzi týmito tarífami a tarífami option 5 nevyhnutným prvkom analýzy, možno predátorské správanie alebo tlačenie na tarify konkurentov vylúčiť len na základe skutočnosti, že tarify option 5 schválil verejný orgán. Tvrdenia žalobkyne teda treba zamietnuť. Najmä skutočnosť, že ART schválil zníženia taríf option 5 nevylučuje, že France Télécom ako skupina mohla porušiť článok 82 ES tlačением na tarify konkurentov, pretože maloobchodná predajná cena regulovaná nie je.
- 90 Žalobkyňa zamieňa protisúťažnú prax, proti ktorej smerujú pochybnosti Komisie, jasne uvedené v článku 1 napadnutého rozhodnutia a ktoré definujú rozsah pôsobnosti napadnutého rozhodnutia, a tarify a iné skutkové okolnosti, ktoré chcela Komisia preveriť pri inšpekcii. V rámci právnej kategórie neprimeraných cien napadnuté rozhodnutie uvádza, že Komisia mala v úmysle na prvom mieste preveriť existenciu prípadného predátorského správania a až na druhom mieste účinku tlačenia na tarify, na preverenie ktorého sú veľkoobchodné tarify nevyhnutným

prvkom analýzy. Podozrenia Komisie sa teda netýkali taríf option 5 ako takých, ale zmenšenia hospodárskej marže medzi option 5 a maloobchodnými tarífami prostredníctvom zníženia maloobchodných taríf. Medzi odôvodneniami napadnutého rozhodnutia a jeho článkom 1 teda rozpor nie je.

91 Navyše, v rámci rozhodnutia o inšpekcii netreba preukazovať existenciu porušenia, ale len podozrenia o porušení. Žalobkyňa pritom ani nepreukázala, že Komisia sa nemohla dôvodne domnievať o existencii porušenia, ani v čom bolo spomenutie následného schválenia taríf option 5 na vnútroštátnej úrovni nevyhnutné na to, aby bolo napadnuté rozhodnutie právne dostatočne odôvodnené.

92 Ďalej odkaz na rozhodnutie zo 16. júla 2003 nie je relevantný. Komisia sa mohla oprávnené domnievať, že počas začleňovania Wanadoo žalobkyňou, a teda počas obdobia platnosti dotknutých ponúk, Wanadoo mohla stratiť voľnosť stanovovať svoje maloobchodné tarify nezávisle od žalobkyne.

93 Nakoniec, keďže boli požiadavky odôvodnenia napadnutého rozhodnutia splnené, Komisia nebola povinná vyčerpávajúcim spôsobom uviesť všetky jej známe skutočnosti, najmä schválenie na vnútroštátnej úrovni taríf option 5. Žalobkyňa navyše o týchto skutočnostiach vedela, ako aj o tom, že ich neuvedenie nemohlo mať vplyv na jej práva na obranu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

94 Žalobkyňa v podstate Komisii vytýka, že v napadnutom rozhodnutí považovala za podozrivé z porušenia tarify option 5 bez toho, aby toto podozrenie jasne vyjadrila,

pričom ani neodôvodnila svoje stanovisko vzhľadom na rozhodnutie zo 16. júla 2003 a rôzne vnútroštátne rozhodnutia.

- 95 Ako pritom vyplýva z hlavných ustanovení napadnutého rozhodnutia citovaných v bodoch 22 a 23 vyššie, toto uvádza, že zmenšená hospodárska marža medzi maloobchodnými tarífami Wanadoo a tarífami option 5 žalobkyne tlačí na tarify konkurentov Wanadoo zakladajúcich ich ponuky na option 5, a to napriek zníženiu taríf option 5, ku ktorému došlo v januári 2004. Dodáva, že táto zmenšená marža obmedzila vstup na trh konkurentov Wanadoo a ohrozila už na ňom prítomných konkurentov. Napadnuté rozhodnutie ďalej uvádza, že Wanadoo uplatňuje ponuky pod úrovňou ich nákladov. Vyvodzuje záver, že túto prax možno vyložiť ako vynucovanie neprímeraných predajných cien.
- 96 Treba teda konštatovať, že napadnuté rozhodnutie je jasne odôvodnené a že neformuluje voči žalobkyni, pokiaľ ide o jej tarify option 5, žiadne podozrenie o porušení článku 82 ES. Okrem toho tarify option 5 žalobkyne sa medzi dôvodmi napadnutého rozhodnutia uvádzajú právom, bez toho aby boli citované medzi skutočnosťami, ktorých sa týka inšpekcia v zmysle jeho článku 1. Napadnuté rozhodnutie totiž na ne odkazuje len na účely určenia na jednej strane prípadného predátorského charakteru maloobchodných cien Wanadoo, pričom tarify option 5 sa musia zohľadniť pri výpočte nákladov vykázaných Wanadoo, a na druhej strane existencie prípadného tlačenia na tarify v dôsledku príliš nízkych maloobchodných cien Wanadoo. Ako sa už konštatovalo, judikatúra ďalej pripúšťa, že v štádiu inšpekcie, teda jediného štádia, o ktoré ide v tomto prípade, Komisia nie je povinná údajné porušenia presne právne kvalifikovať (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudok Súdneho dvora zo 17. októbra 1989, Dow Chemical Ibérica a i./Komisia, 97/87 až 99/87, Zb. s. 3165, bod 45).
- 97 Skutočnosť, že Komisia prípadne nemôže v neskoršom štádiu konania preukázať skutočnosť vyvíjania tlaku na tarify, nie je relevantná. Na jednej strane, táto otázka patrí do analýzy podstaty veci, ktorá sa vykoná na základe skutočností

zhromaždených počas predmetnej inšpekcie a ktorá sa teda nemá skúmať v rámci kontroly dodržania Komisiou jej náležiackej povinnosti odôvodnenia. Na druhej strane, Komisia nie je v žiadnom prípade pri analýze podstaty zozbieraných skutočností povinná právne kvalifikovať jednotlivé porušenia uvedené v rozhodnutí nariaďujúcom inšpekciu, a jej jedinou povinnosťou v tejto súvislosti je, aby sa pravdepodobnosť existencie údajných porušení zdala dostatočná, vzhľadom na skutočnosti uvedené v rozhodnutí nariaďujúcom inšpekciu, na odôvodnenie uplatnenia inšpekcie. Pritom z analýzy vykonanej najmä v bodoch 55 až 63 vyššie vyplýva, že v tomto prípade tomu tak bolo.

98 Tvrdenia žalobkyne, že Komisia porušila svoju povinnosť odôvodnenia tým, že žalobkyni znemožnila pochopiť, prečo vyjadrila pochybnosti o zákonnosti taríf option 5, teda nie sú dôvodné, pričom žiadne ustanovenie napadnutého rozhodnutia neumožňuje vyvodiť záver, že Komisia v ňom také pochybnosti vyjadrila. Ďalej z toho tiež vyplýva, že schválenie taríf option 5 francúzskymi orgánmi nemá na povinnosť odôvodnenia Komisie vplyv.

99 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba tretiu časť prvého žalobného dôvodu zamietnuť.

O štvrtej časti žalobného dôvodu týkajúcej sa nemožnosti pre Juge des libertés vykonať jemu náležiacu kontrolu pred povolením inšpekcie

— Tvrdenia účastníkov konania

100 Žalobkyňa tvrdí, že príslušný vnútroštátny súd musí vykonať kontrolu proporcionality napadnutého rozhodnutia vzhľadom na zásadu ochrany proti zaujatým alebo neprimeraným zásahom verejnej moci v súkromnej sfére právnickej osoby,

teda všeobecnú zásadu práva Spoločenstva. Podľa nej náleží príslušnému vnútroštátnemu súdu preskúmať, či uvažované donucovacie opatrenia nie sú vzhľadom na predmet preverenia zaujaté alebo neprimerané a či existujú dostatočne závažné informácie, na základe ktorých by sa dalo domnievať, že sa dotknutý podnik dopustil porušenia pravidiel hospodárskej súťaže. Vnútroštátny súd musí disponovať všetkými skutočnosťami, ktoré mu umožnia vykonať kontrolu. Tak tomu v tomto prípade nebolo.

101 Na jednej strane sú predložené skutočnosti nedostatočné a nepoukazujú ani na veľmi konkrétne podozrenie, ani na objektívnu existenciu informácií svedčiacich proti žalobkyni. Na druhej strane napadnuté rozhodnutie nespomína ani články 2 a 3 rozhodnutia zo 16. júla 2003, ani konanie pred Conseil de la concurrence, ani skutočnosť, že zníženie taríf option 5 získalo súhlasné stanovisko ART a následne ho schválila Conseil d'État. Pritom išlo o relevantné a podstatné skutočnosti, ktoré by Juge des libertés umožnili vykonať jeho kontrolu, a keby mu boli oznámené, mohol na základe nich posúdiť nariadenú inšpekciu ako zaujatú a neprimeranú alebo si v každom prípade mohol od Komisie vyžiadať vysvetlenia v súlade s článkom 20 ods. 8 nariadenia č.1/2003.

102 Skutočnosť, že rozhodnutie Juge des libertés nebolo vykonané, je v tomto prípade irelevantná, pretože povinnosť odôvodnenia a lojálnej spolupráce Komisie s vnútroštátnym sudcom sú objektívnymi povinnosťami Komisie v čase prijímania rozhodnutia o inšpekcii. Komisia sa nemôže od nedostatku odôvodnenia a lojálnej spolupráce s vnútroštátnym súdom dodatočne oslobodiť tým, že povolenie uvedeného nebolo v praxi využité. Navyše povolenie smerujúce proti žalobkyni bolo rozhodujúcim faktorom jej správania v rámci inšpekcie.

103 Ďalej nespochybnenie zákonnosti uznesenia Juge des libertés žalobkyňou pred francúzskymi súdmi nemôže byť vplyv na rozsah jej argumentácie v tomto prípade. Nedostatok odôvodnenia vytýkaný Komisii totiž žalobkyňu zbavil právomoci užitočne namietat zákonnosť povolenia Juge des libertés. Uvedenému súdu totiž

nemožno vytýkať vykonanie nesprávneho posúdenia na základe informácií, ktoré nemal k dispozícii. Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že proti uzneseniu Juge des libertés podala odvolanie, ktoré neskôr vzala späť.

104 Komisia predovšetkým odpovedá, že táto časť žalobného dôvodu je neúčinná. Ak malo uznesenie Juge des libertés vplyv na práva žalobkyne, mala toto uznesenie napadnúť pred príslušným vnútroštátnym súdom. Skutočnosť, že sa žalobkyňa proti nemu odvolala, nie je relevantná. Navyše, aj keď sa vnútroštátny súd domnieval, že je dostatočne informovaný na to, aby mohol vykonať jeho kontrolu, to nemôže mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, ktorého kontrola náleží výlučne súdu Spoločenstva.

105 Ani skutočnosť, že uznesenie vnútroštátneho súdu mohlo byť rozhodujúcim faktorom spolupráce žalobkyne, nie je rozhodujúca, pretože inšpekcie, o ktorých rozhodla Komisia, boli naliehavé nezávisle od akéhokoľvek vnútroštátneho uznesenia a odmietnutie sa im podrobiť podliehalo významným pokutám v súlade s článkom 23 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1/2003.

106 Komisia dodáva, že uvedené uznesenie nebolo vykonané a že preto sú vyjadrenia žalobkyne k tejto časti prvého žalobného dôvodu irelevantné, keďže žalobkyňa sa rozhodnutiu o inšpekcii podriadila a inšpekcia bola vykonaná výlučne podľa práva Spoločenstva.

107 Úlohou vnútroštátneho súdu v prípade, o aký ide vo veci samej, nie je v žiadnom prípade povoliť inšpekciu nariadenú podľa článku 20 nariadenia č. 1/2003, ale len

povoliť vnútroštátnemu orgánu uplatnenie donucovacích prostriedkov v prípade, že sa dotknutý podnik odmieta inšpekcii podrobiť.

- ¹⁰⁸ Subsidiárne Komisia tvrdí, že napadnuté rozhodnutie bolo v každom prípade odôvodnené dostatočne nato, aby Juge des libertés umožnilo vykonať kontrolu jeho proporcionality.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- ¹⁰⁹ Predovšetkým treba konštatovať, že hoci je žaloba v niektorých jej častiach formulovaná nešikovne, v každom prípade z nej vyplýva, že žalobkyňa nespochybňuje zákonnosť uznesenia Juge des libertés ani netvrdí, že uvedený súd nemal k dispozícii skutočnosti potrebné na posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, avšak v podstate vytýka Komisii, že nedostatočne odôvodnila napadnuté rozhodnutie, na základe čoho Juge des libertés nemohol vykonať kontrolu, ktorá mu náleží na základe článku 20 ods. 8 nariadenia č. 1/2003.

- ¹¹⁰ Pritom ak je pravda, že podľa článku 20 ods. 8 nariadenia č. 1/2003 vnútroštátnemu súdnemu orgánu konajúcemu podľa článku 20 ods. 7 toho istého nariadenia náleží preskúmať, či je rozhodnutie Komisie nariaďujúce inšpekciu pravé a či uvažované donucovacie opatrenia nie sú buď zaujaté, alebo neprimerané vzhľadom na predmet inšpekcie, a že Komisia je mu na tento účel povinná poskytnúť určité informácie. Z článku 20 ods. 8 nariadenia č. 1/2003 a judikatúry tiež vyplýva (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudok Roquette Frères, už citovaný v bode 37 vyššie), že tieto informácie sa môžu nachádzať inde, než len v rozhodnutí nariaďujúcim inšpekciu, alebo mu ich môže Komisia doručiť inak, než v tomto rozhodnutí.

- 111 Štvrtá časť prvého žalobného dôvodu žalobkyne je teda neúčinná, pokiaľ cieľom povinnosti odôvodnenia vyplývajúcej Komisii nie je zabezpečiť informácie pre vnútroštátny súd, ktorého povolenie sa žiada na základe článku 20 ods. 7 nariadenia č. 1/2003, ale umožniť podniku dotknutému inšpekciou pochopiť rozsah jeho povinnosti spolupráce, pričom sa zachovávajú jeho práva na obranu.
- 112 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba konštatovať, že údajné porušenie Komisiou jej povinnosti odôvodnenia nebolo preukázané a že následne treba prvý žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný ako celok.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti lojálnej spolupráce s vnútroštátnymi inštitúciami

Tvrdenia účastníkov konania

- 113 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia dvojnásobne porušila svoju povinnosť lojálne spolupracovať s francúzskymi inštitúciami a že tieto porušenia by mali spôsobiť neplatnosť napadnutého rozhodnutia.
- 114 Na prvom mieste porušila svoju povinnosť lojálnej spolupráce s Juge des libertés konajúcim vo veci povolenia inšpekcie nariadenej u France Télécom, teda povinnosť vyplývajúcu z článku 10 ES, ako ho vykladá Súdny dvor, a ktorý musí upravovať a je nevyhnutný na uplatňovanie nariadenia č. 1/2003. Požiadavka uložená Súdnym dvorom, podľa ktorej má Komisia vnútroštátnemu súdu poskytnúť údaje, ktoré mu umožnia vykonať jemu náležiacu kontrolu, je podstatnou povinnosťou nielen vzhľadom na požiadavky odôvodnenia, ale tiež vzhľadom na požiadavku lojálnej spolupráce s príslušným súdom. Skutočnosť, že Komisia neuviedla odkaz na články 2

a 3 svojho rozhodnutia zo 16. júla 2003, na konanie pred Conseil de la concurrence a na rozhodnutie Conseil d'État z 19. januára 2004, je závažným porušením jej povinnosti lojálnej spolupráce s Juge des libertés.

- 115 Na druhom mieste Komisia porušila svoju povinnosť lojálnej spolupráce s Conseil de la concurrence vyplývajúcu z článku 11 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 a upravenú článkom 11 ods. 6, článkom 13 ods. 1, ako aj odôvodnením č. 18 toho istého nariadenia tým, že prijala napadnuté rozhodnutie, hoci vo veci už konala Conseil de la concurrence, ktorá vydala zamietavé rozhodnutie o navrhovaných predbežných opatreniach. Komisia sa v tomto prípade neporadila s Conseil de la concurrence. Navyše z vyššie uvedených ustanovení nariadenia č. 1/2003 vyplýva, že ak už vo veci koná vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže, Komisia začne konanie len po konzultácii s týmto orgánom. Nakoniec, orgán hospodárskej súťaže je najvhodnejším orgánom na prejednanie sťažnosti a vzhľadom na tri kumulatívne podmienky uvedené v odôvodnení č. 8 nariadenia č. 1/2003 je Conseil de la concurrence vhodnejším orgánom na preskúmanie údajných porušení než Komisia.

- 116 Komisia predovšetkým namietla, že pokiaľ sa tento žalobný dôvod týka údajnej nespôlupráce so Juge des libertés, v podstate v inej podobe opakuje tvrdenie týkajúce sa údajného nedostatku odôvodnenia, na ktoré už odpovedala. Pokiaľ sa tento žalobný dôvod týka údajnej nespôlupráce s Conseil de la concurrence, poukazuje na nesprávne chápanie nariadenia č. 1/2003. V systéme Zmluvy ES a nariadenia č. 1/2003 sú právomoci na ich vykonanie paralelné a nariadenie č. 1/2003 neobsahuje žiadne kritérium rozdelenia prípadov alebo právomocí. Vnútroštátne orgány si ponechávajú právomoci na uplatňovanie článkov 81 ES a 82 ES, pokiaľ Komisia nezačne konanie v zmysle článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003, a právomoc Komisie kedykoľvek zasiahnuť proti každému porušeniu článkov 81 ES a 82 ES zostáva zachovaná.

117 Ďalej niektoré skutočnosti hovorili v prospech konania vo veci Komisie.

118 Nakoniec rozhodnutie Komisie vykonať inšpekciu a konať vo veci samej bolo predmetom úzkej spolupráce s francúzskymi orgánmi v zmysle článku 11 ods. 1 nariadenia č. 1/2003.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

119 Pokiaľ ide na prvom mieste o povinnosť lojálnej spolupráce s vnútroštátnymi súdnymi orgánmi, Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že spôsob vykonania povinnosti lojálnej spolupráce vyplývajúcej z článku 10 ES, ktorá náleží Komisii v rámci jej vzťahov s členskými štátmi (rozsudok Súdneho dvora z 10. februára 1983, Luxembursko/Parlament, 230/81, Zb. s. 255, bod 37, a uznesenie Súdneho dvora z 13. júla 1990, Zwartveld a i., C-2/88 IMM, Zb. s. I-3365, bod 17), upresňuje, pokiaľ ide o vzťahy vznikajúce v rámci inšpekcií vykonávaných Komisiou na účely odhaľovania porušení článkov 81 ES a 82 ES, článok 20 nariadenia č. 1/2003, ktorý stanovuje spôsob, akým musia spolupracovať Komisia, vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže a vnútroštátne súdne orgány, ak Komisia rozhodne o vykonaní inšpekcie podľa tohto nariadenia.

120 Článok 20 nariadenia č. 1/2003 tak oprávňuje Komisiu vykonať inšpekcie buď na základe predloženého písomného oprávnenia podľa odseku 3 tohto článku, alebo na základe rozhodnutia podľa článku 4 toho istého článku ukladajúceho podnikom podrobiť sa inšpekcii. Ak Komisia pristúpi k inšpekcii podľa článku 20 ods. 3, je podľa tohto odseku povinná včas pred inšpekciou informovať o inšpekcii príslušný

orgán členského štátu, na ktorého území sa má inšpekcia vykonávať. Ak Komisia pristúpi k inšpekcii podľa odseku 4, tento ju zaväzuje prijať rozhodnutie o nariadení inšpekcie až po konzultáciách s príslušným orgánom členského štátu, na ktorého území sa má inšpekcia vykonávať.

¹²¹ Podľa článku 20 ods. 6 nariadenia č. 1/2003 je pomoc vnútroštátnych orgánov na vykonanie inšpekcie nevyhnutná, ak sa podnik inšpekcii bráni, a ak táto pomoc vyžaduje povolenie súdneho orgánu, požiada sa o takéto povolenie v súlade s odsekom 7. Podľa odseku 8 je teda vnútroštátny súdny orgán oprávnený skontrolovať, či je rozhodnutie Komisie nariaďujúce inšpekciu pravé a či plánované donucovacie opatrenia na vykonanie inšpekcie nie sú zaujaté, alebo neprimerané vzhľadom na predmet inšpekcie, pričom kontrola zákonnosti rozhodnutia Komisie je vyhradená súdom Spoločenstva.

¹²² Z toho vyplýva, že článok 20 nariadenia č. 1/2003 zakladá jasné rozlíšenie najmä medzi rozhodnutiami prijatými Komisiou na základe odseku 4 tohto článku na jednej strane a žiadosťou o pomoc predloženou vnútroštátnym súdnym orgánom na základe odseku 7 toho istého článku na druhej strane.

¹²³ Zatiaľ čo len súdy Spoločenstva sú príslušné na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia prijatého Komisiou podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, ako vyplýva najmä z odseku 8 *in fine* tohto článku, povolenie na použitie donucovacích opatrení podľa článku 20 ods. 7 nariadenia č. 1/2003 sa žiada len od vnútroštátneho súdu, pričom mu v prípade potreby pomáha Súdny dvor v rámci prejudiciálneho konania a ktorému, s výhradou prípadných vnútroštátnych žalobných prostriedkov, náleží rozhodnúť, či mu informácie poskytnuté Komisiou v rámci uvedenej žiadosti

umožňujú vykonať kontrolu, ktorá mu vyplýva z článku 20 ods. 8 nariadenia č. 1/2003, a či sa na základe nich môže o jemu predloženej žiadosti vysloviť (pozri v tomto zmysle v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudok Roquette Frères, už citovaný v bode 37 vyššie, body 39, 67 a 68).

- 124 Vnútroštátny súdny orgán, na ktorý sa podáva žiadosť podľa článku 20 ods. 7 nariadenia č. 1/2003, má podľa odseku 8 tohto článku a judikatúry (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudok Roquette Frères, už citovaný v bode 37 vyššie) možnosť požiadať Komisiu o upresnenia, najmä pokiaľ ide o dôvody, ktoré viedli Komisiu k podozreniu o porušení článkov 81 ES a 82 ES, o závažnosti porušenia a o spôsobe účasti dotknutého podniku. Preskúmanie Súdom prvého stupňa, ktorý môže konštatovať nedostatočnosť informácií poskytnutých Komisiou uvedenému orgánu, zahŕňa opätovné posúdenie posúdenia dostatočného charakteru poskytnutých informácií už vykonaného týmto orgánom. Toto preskúmanie pritom nemožno pripustiť, keďže posúdenie vykonané vnútroštátnym súdnym orgánom môže podliehať len kontrolám vyplývajúcim z vnútroštátnych opravných prostriedkov, ktoré možno podať proti rozhodnutiam tohto orgánu.

- 125 Preto tvrdenia žalobkyne na podporu jej druhého žalobného dôvodu treba ako celok zamietnuť ako neúčinné, keďže spochybňujúc, vzhľadom na povinnosť lojálnej spolupráce náležiacej Komisii, obsah napadnutého rozhodnutia predpokladajú opätovné posúdenie, v rámci článku 20 ods. 8 nariadenia č. 1/2003, Súdom prvého stupňa posúdenia, ktoré už vykonal Juge des libertés, týkajúce sa dostatočného charakteru informácií predložených mu Komisiou na účely získania povolenia žiadaného na základe článku 20 ods. 7 nariadenia. Súd prvého stupňa totiž nie je príslušný na preskúmanie, ako vnútroštátny súd, pred ktorým prebieha konanie podľa tohto ustanovenia, vykonáva úlohy, ktoré mu vyplývajú z odseku 8 článku 20.

126 Ďalej treba pripomenúť, že zákonnosť aktu treba posúdiť v súvislosti s právnymi a skutkovými okolnosťami existujúcimi ku dňu prijatia tohto aktu (rozsudky Súdneho dvora zo 7. februára 1979, Francúzsko/Komisia, 15/76 a 16/76, Zb. s. 321, bod 7, a Súdu prvého stupňa z 15. júla 2004, Valenzuela Marzo/Komisia, T-384/02, Zb. VS s. I-A-235 a II-1035, bod 98). Preto uplatnenie rozhodnutia nariaďujúceho inšpekciu alebo posúdenie vnútroštátnym súdnym orgánom skutočností v tomto rozhodnutí uvedených v rámci žiadosti Komisie podľa článku 20 ods. 7 nariadenia č. 1/2003 nemá vplyv na zákonnosť rozhodnutia nariaďujúceho inšpekciu.

127 V rámci tohto žalobného dôvodu treba teda posúdiť len z hľadiska skutočností požadovaných článkom 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, ako ho vykladá judikatúra, či sú tvrdenia žalobkyne týkajúce sa porušenia Komisiou jej povinnosti lojálnej spolupráce s vnútroštátnymi súdnymi orgánmi dôvodné. Pritom z analýzy prvého žalobného dôvodu vyplýva, že žiadne porušenie Komisiou článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 nebolo preukázané. Prvú časť argumentácie žalobkyne na podporu druhého žalobného dôvodu teda treba zamietnuť.

128 Pokiaľ ide, na druhom mieste, o povinnosť lojálnej spolupráce s vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže, ako vyplýva z jednotlivých ustanovení, na ktoré odkazuje žalobkyňa, treba po prvé zdôrazniť, že článok 11 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 stanovuje všeobecné pravidlo, podľa ktorého sú Komisia a vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže povinné úzko spolupracovať, ale Komisii neukladá vzdať sa vykonania inšpekcie vo veci, v ktorej už paralelne koná vnútroštátny orgán.

129 Z tohto ustanovenia ani nemožno vyvodiť, že ak už vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže začal vyšetrovanie o konkrétnych skutočnostiach, Komisii to okamžite bráni vo veci konať alebo sa o ňu predbežne zaujímať. Naopak, z požiadavky spolupráce uvedenej v tomto ustanovení vyplýva, že tieto dva orgány môžu aspoň v predbežnej

fáze, akou je vyšetrovanie, konať paralelne. Z článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003, na ktorý odkazuje žalobkyňa, tak vyplýva, že zásada spolupráce zahŕňa, že Komisia a vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže môžu prinajmenšom v predbežnej fáze, v ktorej konajú, pracovať paralelne. Toto ustanovenie totiž stanovuje, že s výhradou jednoduchého poradenia sa s dotknutým vnútroštátnym orgánom si Komisia ponecháva možnosť začať konanie týkajúce sa prijatia rozhodnutia, aj keď už vnútroštátny orgán vo veci koná. Preto je Komisia *a fortiori* povinná vykonať inšpekciu, akú nariadila v tomto prípade. Rozhodnutie nariaďujúce inšpekciu je totiž len prípravným aktom pre konanie vo veci samej, ktorý nezahŕňa formálne začatie konania v zmysle článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003, pričom samotné rozhodnutie o inšpekcii neuvádza zámer Komisie prijať rozhodnutie týkajúce sa veci samej (pozri v tomto zmysle v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudok Súdneho dvora zo 6. februára 1973, Brasserie de Haecht, 48/72, Zb. s. 77, bod 16). Odôvodnenie č. 24 nariadenia č. 1/2003 okrem toho uvádza, že Komisia by mala mať oprávnenie vykonať také inšpekcie, ktoré sú potrebné na odhalenie porušenia článku 82 ES, a článok 20 ods. 1 uvedeného nariadenia výlučne stanovuje, že aby mohla Komisia plniť povinnosti, ktoré jej určuje toto nariadenie, môže pristúpiť ku všetkým potrebným inšpekciám.

130 Po druhé z článku 13 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 a z odôvodnenia č. 18 toho istého nariadenia, ktoré tento článok uvádza, vyplýva, že skutočnosť, že vo veci už koná jeden orgán hospodárskej súťaže, zakladá pre iný dotknutý orgán možnosť konanie pred ním pozastaviť alebo sťažnosť zamietnuť. Ide teda len o dôvod, na základe ktorého môže iný orgán pozastaviť pred ním prebiehajúce konanie alebo zamietnuť jemu podanú žiadosť. Nevyplyva však z neho povinnosť Komisie zastaviť vyšetrovanie, ak už v tej istej veci koná iný orgán. Ani nemôže z týchto ustanovení vyplývať, že stanovujú kritérium pridelovania vecí alebo rozdeľovania právomocí medzi Komisiu a jeden alebo prípadne viaceré vnútroštátne orgány dotknuté v danej veci. Nevyužitie jednoduchej možnosti stanovenej uvedeným článkom teda v žiadnom prípade nemôže zakladať porušenie Komisiou povinnosti lojálnej

spolupráce, ktorá jej náleží v rámci jej vzťahov s orgánmi hospodárskej súťaže členských štátov.

131 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že sa nejaví, žeby sa Komisia s Conseil de la concurrence poradila, Súd prvého stupňa v rozpore s tým konštatuje, že napadnuté rozhodnutie vo svojom odôvodnení uvádza, že dotknutý orgán hospodárskej súťaže členského štátu bol vypočutý v súlade s článkom 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003. Pritom vzhľadom na domnienku zákonnosti spájanú s aktmi inštitúcií Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora z 15. júna 1994, Komisia/BASF a i., C-137/92 P, Zb. s. I-2555, bod 48), podľa ktorej znáša dôkazné bremeno ten, kto tvrdí nezákonnosť takého aktu, a vzhľadom na to, že žalobkyňa nepredkladá konkrétne dôkazy na podporu toho, že francúzsky orgán hospodárskej súťaže skutočne konzultovaný nebol, nemožno toto tvrdenie prijať.

132 Po štvrté treba konštatovať, že odôvodnenie č. 8 nariadenia č. 1/2003 neumožňuje tvrdiť, že Conseil de la concurrence je na preskúmanie predmetných domnienok oproti Komisii v lepšej pozícii. Toto odôvodnenie sa totiž obmedzuje na uvedenie zásad, ktoré majú upravovať uplatňovanie vnútroštátnych súťažných pravidiel, ako aj práva Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže bez toho, aby odpovedalo na otázku, ako sa určí orgán, ktorý je oproti inému vhodnejší na preskúmanie veci. Pre tento prípad vo veci samej teda nie je relevantné.

133 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy, prijatím napadnutého rozhodnutia Komisia neporušila žiadne z ustanovení, na ktoré odkazuje žalobkyňa a z ktorých vyplýva jej povinnosť lojálnej spolupráce s vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže. Z toho vyplýva, že nemožno prijať žiadne z tvrdení žalobkyne na podporu jej druhého žalobného dôvodu a tento žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality

Tvrdenia účastníkov konania

- 134 Žalobkyňa tvrdí, že podľa judikatúry zásada proporcionality vyžaduje, aby akty inštitúcií Spoločenstva nešli nad rámec toho, čo je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie sledovaného cieľa, pričom, ak sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné uchýliť sa k tomu najmenej zasahujúcemu.
- 135 Všeobecne žalobkyňa tvrdí, že nedostatok odôvodnenia uvedený v rámci prvého žalobného dôvodu robí kontrolu proporcionality nemožnou. V žiadnom prípade teda predmetná inšpekcia nie je vhodným a primeraným prostriedkom, ktorý má Komisii umožniť preveriť predpoklady, čo nevyhnutne zakladá neplatnosť dotknutého rozhodnutia.
- 136 Na prvom mieste je napadnuté rozhodnutie zjavne neproporcionálne vzhľadom na kontext prípadu. Z napadnutého rozhodnutia predovšetkým vyplýva, že pochybnosti Komisie vyjadrené Komisiou v súvislosti so znížením taríf option 5, ku ktorému došlo v januári 2004 neodôvodňujú inšpekciu u žalobkyne na účely získania informácií o tomto znížení. Ďalej, Komisia získala od žalobkyne množstvo informácií v rámci konania, ktoré viedlo k prijatiu rozhodnutia zo 16. júla 2003, bez toho, aby musela vykonať inšpekciu v jej priestoroch. Článok 3 tohto rozhodnutia jej tiež umožnil preveriť ceny Wanadoo. Inšpekcia teda nebola absolútne nevyhnutným opatrením na získanie informácií o údajnej praxi neprimeraných predajných cien. Ďalej z konania pred Conseil de la concurrence a rozhodnutia Conseil de la concurrence pre Komisiou vyplývalo, aby k inšpekcii nepristupovala a v prípade potreby uplatnila miernejšie donucovacie opatrenia.

137 Na druhom mieste je inšpekcia zjavne neproporcionálna vzhľadom na nedostatok skutočností preukazujúcich existenciu reálneho rizika zničenia alebo ukrytia dôkazov. Okrem toho, v minulosti žalobkyňa s Komisiou spolupracovala. Dokument predložený Komisii, ktorý potvrdzuje dôvodnosť jej pochybností o ukrytí dôkazov, nie je presvedčivý. Informácie o cenách sa navyše nachádzajú v dokumentoch, ktoré spoločnosť zaznamenávaná na burze a podliehajúca dohľadu nemohla nechať zmiznúť bez toho, aby sa dopustila závažných porušení v oblasti účtovníctva a finančného práva.

138 Na treťom mieste je vykonanie kontroly, pričom sa žiada o pomoc verejného orgánu vo forme predbežného opatrenia, ešte viac neproporcionálne na základe skutočnosti, že článok 20 ods. 6 nariadenia č. 1/2003 stanovuje pomoc členských štátov úradníkom poverených Komisiou len v prípade, že sa podnik inšpekcii bráni. Hoci odsek 7 tohto článku umožňuje, aby sa pomoc žiadala vo forme predbežného opatrenia, Súdny dvor upresnil, že táto sa môže žiadať, len ak existujú dôvody pre obavy o bránení sa kontrole, a že Komisia musí v tejto súvislosti konajúcemu dotknutému vnútroštátnemu orgánu poskytnúť vysvetlenia. To v tomto prípade neplatí.

139 Komisia tvrdí, že tento žalobný dôvod je nedôvodný. Na prvom mieste, keďže Conseil de la concurrence zhromaždila predbežné informácie, ktoré sčasti posúdila ako málo pravdepodobné, nemožno Komisii vytýkať, že sa domnievala, že sa nemôže spoľahnúť na získanie presných informácií inak než inšpekciou. Rozhodnutie Conseil de la concurrence ani nevylúčilo pochybnosti o porušení, ani neuviedlo, v čom bola inšpekcia neproporcionálna. Navyše, Conseil de la concurrence nemala na rozdiel od Komisie k dispozícii informácie o prípadnom zámere vytlačenia konkurentov alebo predátorského správania a bolo by iluzórne predpokladať, že podnik ich oznámi dobrovoľne.

- 140 Ďalej skutočnosť požiadania alebo získania informácií prostredníctvom žiadosti o informácie na základe článku 11 nariadenia č. 17 v priebehu konania začatého v roku 2001 nemôže obmedziť vyšetrovacie právomoci Komisie podľa článku 20 nariadenia č. 1/2003 v roku 2004.
- 141 Nakoniec, keďže sa podozrenie Komisie netýkalo taríf option 5 žalobkyne, nie je potrebné odôvodniť proporcionálny charakter inšpekcie v súvislosti s nimi.
- 142 Na druhom mieste Komisia zdôrazňuje, že dvanásť odôvodnenie napadnutého rozhodnutia podrobne uvádza dôvody, pre ktoré sa domnievala, že existovalo riziko zničenia užitočných dôkazov.
- 143 Okrem toho podnik mohol spolupracovať, pokiaľ ide o odpovedanie na žiadosti o informácie bez toho, aby sa vylúčil jeho zámer utajenia informácií užitočných pre vyšetrovanie Komisie. Existujúce objektívne riziká sú podľa skúseností Komisie v prípade, o aký ide vo veci samej, závažné, čo ukazujú aj skutočnosti zistené počas inšpekcie. Skutočnosť, že niektoré dokumenty možno zničiť len ťažko, nie je relevantná, keďže v tomto prípade sa nehľadal len tento druh dokumentov.

¹⁴⁴ Z okolností a z povahy hľadaných skutočností teda vyplýva, že inšpekcia je prostriedkom vyšetrovania, ktorý ponúka najväčšiu pravdepodobnosť získania skutočností, ktoré môžu preukázať zámer vytlačenia konkurentov.

¹⁴⁵ Na treťom mieste údajná nedostatočnosť dôvodu preto, aby sa Juge des libertés navrhla možnosť uplatniť donucovacie opatrenia, je na posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia irelevantná.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

¹⁴⁶ Predovšetkým treba zamietnuť všeobecné tvrdenie žalobkyne, že nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia robí kontrolu proporcionality napadnutého rozhodnutia nemožnou. Vyššie sa už totiž konštatovalo, že Komisia svoju povinnosť odôvodnenia neporušila. Pokiaľ ide o zásadu proporcionality patriacu medzi základné zásady práva Spoločenstva, táto vyžaduje, aby akty inštitúcií Spoločenstva nešli nad rámec toho, čo je primerané a nevyhnutné pre dosiahnutie sledovaného cieľa, pričom ak sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné uchýliť sa k najmenej zasahujúcemu, aby spôsobené ťažkosti neboli neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (rozsudky z 13. novembra 1990, Fedesa a i., C-331/88, Zb. s. I-4023, bod 13, a zo 14. júla 2005, Holandsko/Komisia, C-180/00, Zb. s. I-6603, bod 103).

147 V oblasti dotknutej v tomto prípade dodržiavanie zásady proporcionality predpokladá, aby plánovaná inšpekcia nespôsobovala ťažkosti neprimerané a neprípustné vo vzťahu k cieľom sledovaným predmetnou inšpekciou (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudok Roquette Frères, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 76). Voľba, ktorú má Komisia vykonať medzi inšpekciou vykonanou na základe jednoduchého poverenia a inšpekciou nariadenou rozhodnutím, však nezávisí len od takých okolností, akými je osobitná závažnosť situácie, mimoriadna naliehavosť alebo potreba absolútneho utajenia, ale od potreby vyšetrovania primeraného vzhľadom na osobitosti prípadu. Preto, ak má rozhodnutie o inšpekcii Komisii umožniť len zhromaždiť skutočnosti nevyhnutné na posúdenie prípadnej existencie porušenia Zmluvy, nie je také rozhodnutie v rozpore so zásadou proporcionality (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudky National Panasonic/Komisia, už citovaný v bode 52 vyššie, body 28 až 30, a Roquette Frères, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 77).

148 V zásade je to Komisia, ktorá má posúdiť, či je daná informácia potrebná na odhalenie porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, a hoci už disponuje informáciami, najmä skutočnosťami preukazujúcimi existenciu porušenia, Komisia sa môže oprávnenne domnievať, že je nevyhnutné nariadiť doplňujúce preverenia, ktoré jej umožnia lepšie preukázať porušenie alebo jeho trvanie (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudky Súdneho dvora z 18. októbra 1989, Orkem/Komisia, 374/87, Zb. s. 3283, bod 15, a Roquette Frères, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 78).

149 Ďalej články 18 a 20 nariadenia č. 1/2003 týkajúce sa žiadostí o informácie a právomocí Komisie v oblasti inšpekcie zavádzajú dve od seba nezávislé konania a skutočnosť, že už došlo k prevereniu na základe jedného z týchto článkov, nemôže nijako obmedziť vyšetrovacie právomoci Komisie, ktorými táto disponuje na základe druhého z uvedených článkov (pozri v súvislosti s článkami 11 a 14 nariadenia č. 17 rozsudok Orkem/Komisia, už citovaný v bode 148 vyššie, bod 14).

150 Po prvé v tomto prípade smeruje napadnuté rozhodnutie k zhromaždeniu informácií týkajúcich sa tarifikáčnej praxe uplatňovanej Wanadoo, aby sa mohla posúdiť prípadná existencia porušenia Zmluvy ES, a žalobkyňu podrobuje nariadenej inšpekcii najmä preto, že Komisia má podozrenie, že sa niektoré skutočnosti, ktoré môžu uvedenú prax preukázať, môžu nachádzať v priestoroch žalobkyne. Napadnuté rozhodnutie zjavne uvádza, že Komisia už disponovala niektorými informáciami. Zároveň však bola podľa judikatúry na preukázanie existencie údajného porušenia oprávnená zhromažďovať doplňujúce informácie. Okrem toho skutočnosti hľadané v tomto prípade tiež zahŕňali informácie týkajúce sa stratégie obmedzovania a potlačovania konkurentov, ktoré mohli byť žalobkyni — materskej spoločnosti podniku podozrievaného z predmetného porušenia — oznámené a o ktorých bolo ťažké predpokladať, že Komisia by ich mohla v prípade potreby získať iným spôsobom než inšpekciou. Po druhé, keďže hľadané informácie obsahovali prvky smerujúce k odhaleniu prípadného zámeru vytlačania konkurentov a k určení, či mohla byť o nich žalobkyňa informovaná, bolo na účely primeraného vyšetrovania prípustné nariadiť inšpekciu rozhodnutím, aby sa tak zaručila jej účinnosť. Po tretie, inšpekcia nariadená napadnutým rozhodnutím sa obmedzovala na priestory podniku, hoci nariadenie č. 1/2003 za niektorých podmienok umožňuje podriaďovať inšpekcii aj iné priestory, vrátane domácností niektorých pracovníkov dotknutého podniku. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa nejaví, že Komisia v tomto prípade konala vzhľadom na sledovaný cieľ neprimeraným spôsobom a že teda porušila zásadu proporcionality, keďže uplatnenie inšpekcie nariadenej prostredníctvom rozhodnutia bolo primerané vzhľadom na osobitosti tohto prípadu.

151 Tvrdenia žalobkyne tento záver nevyvracajú.

152 Na prvom mieste nariadená inšpekcia sa vzhľadom na jej kontext nejaví ako neproporcionálna. Po prvé, keďže Komisia v napadnutom rozhodnutí nevyjadrila žiadnu pochybnosť o zákonnosti taríf option 5 a keďže napadnuté rozhodnutie nebolo prijaté na účely preskúmania ich zákonnosti, nemôže byť v súvislosti s tým napadnuté rozhodnutie neproporcionálne.

153 Po druhé nie je relevantná ani skutočnosť, že Komisia v priebehu konania, na základe ktorého bolo vydané rozhodnutie zo 16. júla 2003, získala od žalobkyne informácie iným spôsobom než inšpekciou, pretože ako vyplýva z vyššie uvedenej analýzy, voľba uplatnenia inšpekcie neproporcionálna nebola. Komisia okrem toho nemôže byť viazaná metódou zhromažďovania dôkazov, ktorú prijala v súvislosti s daným podnikom v predchádzajúcom konaní. Ďalej, prinajmenšom niektoré hľadané skutočnosti, ako napríklad tie, ktoré sa týkajú stratégie obmedzovania a potlačovania konkurentov, ktoré môžu potenciálne odhaliť zámer protiprávneho konania a ktoré sa mohli nachádzať v priestoroch žalobkyne, neboli určite Komisii oznámené dobrovoľne.

154 Po tretie ani príkazy obsiahnuté v rozhodnutí zo 16. júla 2003 neumožňujú zhromaždiť všetky informácie hľadané Komisiou pri inšpekcii.

155 Po štvrté rozhodnutie Conseil de la concurrence uvádza, že niektoré skutočnosti týkajúce sa nákladov oznámených Wanadoo v rámci sťažnosti predloženej tomuto orgánu, sa javia ako málo dôveryhodné a priamo neuvádza, že žalobkyňa mohla byť do porušenia, z ktorého bola podozrievaná jej dcérska spoločnosť, zapletená.

156 Z toho teda nemožno vyvodíť, že rozhodnutie uplatniť inšpekciu bolo neproporcionálne. V tejto súvislosti tiež Súd prvého stupňa pripomína, že stratégia skupiny žalobkyne bola skúmaná už v rámci konania, v rámci ktorého bolo prijaté rozhodnutie zo 16. júla 2003, a bola posúdená ako prvok kontextu, ktorý je relevantný na preukázanie porušenia spáchaného jej dcérskou spoločnosťou Wanadoo, a že toto rozhodnutie v rámci svojej analýzy odkazuje na viaceré dokumenty vydané žalobkyňou alebo ňou predložené. Preto treba tvrdenie žalobkyne, že v konaní pred Conseil de la concurrence bolo Komisii uložené inšpekciu neuplatniť, tiež zamietnuť.

157 Na druhom mieste tvrdenie o neexistencii skutočnosti potvrdzujúcej reálne riziko zničenia alebo ukrytia dôkazov, najmä na základe skutočnosti, že žalobkyňa v minulosti s Komisiou lojálne spolupracovala, nie je presvedčivé. Na jednej strane nejde o jedinú skutočnosť odôvodňujúcu rozhodnutie Komisie vykonať inšpekciu, keďže podstatným dôvodom bolo vyhľadanie skutočností, na základe ktorých bolo možné najmä odhaliť stratégiu obmedzovania a potlačovania konkurentov a ktoré mohla vlastniť tak žalobkyňa, ako aj jej dcérska spoločnosť a ktoré, ako sa už zdôraznilo, boli všeobecne predmetom utajenia, alebo boli vystavené riziku zničenia v prípade vyšetrovania. Na druhej strane skutočnosť, že žalobkyňa je spoločnosťou zaznamenanou na burze a podlieha prísnyim finančným a účtovným predpisom, nie je relevantná. Aj za predpokladu, že sa hľadali skutočnosti týkajúce sa cien jednotlivých služieb uvedených v napadnutom rozhodnutí vrátane služieb žalobkyne, naďalej platí, že podľa článku 1 napadnutého rozhodnutia sa tiež hľadali skutočnosti, ktoré by mohli odhaliť vytlačenie konkurentov. Také informácie sa pritom nenachádzajú medzi tými, ktoré sa uchováávajú na účtovné a finančné účely.

- 158 Na treťom mieste ani skutočnosť, že bolo požiadané o pomoc verejných orgánov vo forme predbežného opatrenia, nemá vplyv na proporcionalitu napadnutého rozhodnutia, a to prinajmenšom preto, že ako už bolo uvedené v bode 126 vyššie, zákonnosť napadnutého rozhodnutia možno posúdiť len v súvislosti s právnymi a skutkovými okolnosťami existujúcimi ku dňu prijatia tohto aktu, a je nesporné, že o povolenie uplatnenia pomoci verejných orgánov bolo požiadané až po prijatí napadnutého rozhodnutia.
- 159 Z vyššie uvedeného vyplýva, že údajné porušenie zásady proporcionality preukázané nebolo a že tretí žalobný dôvod treba preto zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, pokiaľ to vychádza zo skoršieho rozhodnutia, ktoré je v rozpore s nariadením č. 1/2003, oznámením Komisie a zásadou riadneho výkonu spravodlivosti

- 160 Keďže tento žalobný dôvod bol po prvýkrát vznesený v replike, treba najskôr preskúmať jeho prípustnosť.

Tvrdenia účastníkov konania

- 161 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe uviedla novú skutočnosť. Pri kontaktoch Komisie s úradníkmi Conseil de la concurrence sa zistilo, že inšpekcia je nevyhnutná. Tieto kontakty viedli k vyvodu záveru, aby vo veci

konala Komisia. Napadnuté rozhodnutie teda priamo vychádzalo z výmeny informácií s francúzskymi orgánmi hospodárskej súťaže. Bez ich spolupráce by inšpekcia nariadená nebola.

- 162 Hoci žalobkyňa o konaní pred Conseil de la concurrence vedela, nevzala do úvahy, že inšpekcia vychádzala z rozhodnutia Komisie preskúmať vec. To je právna a skutková okolnosť, ktorá vyšla najavo v priebehu konania v zmysle článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku a ktorá teda môže odôvodniť uvedenie počas konania nového dôvodu.

- 163 Komisia namieta, že tento žalobný dôvod je neprípustný, pretože v jej vyjadrení k žalobe nebola žalobkyni oznámená žiadna právna alebo skutková okolnosť. Predovšetkým vzhľadom jednak na prítomnosť pri inšpekcii zástupcov francúzskeho orgánu hospodárskej súťaže a jednak na znenie článku 20 ods. 4 a článku 11 nariadenia č. 1/2003 je ťažké uveriť, že žalobkyňa sa o existencii pred inšpekciou kontaktov medzi francúzskymi orgánmi a Komisiou dozvedela až v priebehu konania. Ďalej organizovanie inšpekcie neznamená, že Komisia má skutočne v úmysle vo veci konať. V každom prípade existencia vyšetrovania Komisie, pokiaľ ide o podstatu veci, nemôže byť novou skutočnosťou. Komisia totiž v tomto prípade len rozhodla o začatí opatrenia vyšetrovania. Ďalej výklad žalobkyne, podľa ktorého bolo napadnuté rozhodnutie dôsledkom výmeny informácií medzi Komisiou a francúzskymi orgánmi hospodárskej súťaže, pričom ak by k nej nedošlo, inšpekcia by sa nevykonala, je sporný, pretože vyjadrenie k žalobe také tvrdenie neobsahuje.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

¹⁶⁴ Z ustanovení článku 44 ods. 1 písm. c) v spojení s článkom 48 ods. 2 rokovacieho poriadku vyplýva, že žaloba musí obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený, a že uvádzanie nových dôvodov je prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Pritom to, že sa žalobca o danej skutočnosti dozvedel počas konania pred Súdom prvého stupňa, neznamená, že táto skutočnosť je okolnosťou, ktorá vyšla najavo v priebehu konania. Ďalej sa ešte vyžaduje, aby sa tento žalobca nemohol o danej skutočnosti dozvedieť skôr (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2000, AICS/Parlament, T-139/99, Zb. s. II-2849, body 59 a 62).

¹⁶⁵ V tomto prípade žalobkyňa v podstate tvrdí, že okolnosťou, ktorá viedla k prijatiu napadnutého rozhodnutia, bolo skoršie rozhodnutie Komisie rozhodnúť vo veci a že existencia tohto rozhodnutia jej bola oznámená vo vyjadrení Komisie k žalobe. Toto údajné skoršie rozhodnutie je tak novou skutkovou a právnou okolnosťou, ktorá vyšla najavo počas konania a ktorá odôvodňuje uvedenie tohto žalobného dôvodu po prvýkrát až v replike, teda dôvodu, podľa ktorého je napadnuté rozhodnutie nezákonné, pretože vyšlo zo skoršieho rozhodnutia Komisie, ktoré bolo tiež nezákonné, keďže ho Komisia prijala porušením nariadenia č. 1/2003, oznámenia Komisie a zásady riadneho výkonu spravodlivosti.

¹⁶⁶ V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že je zřejmé, že Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe výslovne uvádza, že „rozhodnutie Komisie vykonať inšpekciu a sama preskúmať podstatu veci bolo v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa..., predmetom

úzkej spolupráce s francúzskymi orgánmi v zmysle článku 11 ods. [1] nariadenia č. 1/2003“. Zároveň však Komisia potvrdzuje, že sa tak vo svojom vyjadrení k žalobe, ako aj počas telefonických kontaktov a stretnutia Komisie so spravodajcom Conseil de la concurrence zistilo, že inšpekcia je nevyhnutná na zhromaždenie najmä prípadných dôkazov, ktoré umožnia preukázať predátorské správanie, a že kontakty medzi úradníkmi Conseil de la concurrence a Komisie viedli k vyvodu záveru, že je vhodné, aby sa Conseil de la concurrence vyslovila o predbežných opatreniach a Komisia preskúmala vec najmä vzhľadom na rozhodnutie zo 16. júla 2003. Pritom prehlásenie Komisie, posudzované vo svojom kontexte, ktoré žalobkyňa považuje za odhaľujúce novú skutkovú okolnosť, patrí skôr medzi všeobecné úvahy o možnosti pristúpiť k inšpekcii a ďalej viesť vyšetrovanie logicky na základe skutočností, ktoré budú počas inšpekcie zhromaždené. Napadnuté rozhodnutie tak samo osebe vedie k rozhodnutiu, ktoré urobila Komisia, že podstatu veci preskúma ona, pretože práve opatrenie vyšetrovania, akým je predmetná inšpekcia, je východiskovým bodom takého „preskúmania podstaty veci“.

- 167 Pojem rozhodnutie použitý vo vyjadrení k žalobe je zjavne nesprávny, avšak sám osebe neumožňuje domnievať sa, že zistenie novej skutkovej a právnej okolnosti nebolo možné skôr. Žalobkyňa pritom žiadnu ďalšiu skutočnosť neuvádza. Okrem toho aj za predpokladu, že by k takému rozhodnutiu Komisie skutočne došlo, napadnuté rozhodnutie bolo v každom prípade jeho prejavom, keďže opatrenie vyšetrovania je *par définition* predbežným, ale nevyhnutným štádiom podstaty analýzy. O žalobkyni sa teda nemožno domnievať, že sa o nej nemohla dozvedieť ešte pred vyjadrením k žalobe Komisie, a to o to viac, že vzhľadom na znenie článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 nemohla existenciu kontaktov medzi Komisiou a francúzskymi orgánmi hospodárskej súťaže pred prijatím napadnutého rozhodnutia ignorovať. To platí *a fortiori* v čase podania žaloby, keďže napadnuté

rozhodnutie výslovne uvádzalo, že Komisia vypočula príslušný orgán dotknutého členského štátu v súlade s článkom 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, a keďže z prílohy žaloby vyplýva, že v čase vykonania inšpekcie už žalobkyňa vedela o konaní prebiehajúcim pred Conseil de la concurrence.

168 Údajné rozhodnutie, na ktoré odkazuje žalobkyňa a ktorého existencia vyšla podľa nej najavo vo vyjadrení Komisie k žalobe, sa teda v skutočnosti zamieňa s napadnutým rozhodnutím. Z toho vyplýva, že vo vyjadrení k žalobe jej nebola oznámená žiadna nová právna a skutková okolnosť. V ostatnej časti sa žalobkyňa vo svojej žalobe v každom prípade mohla dovolávať porušení uvedených v rámci tohto žalobného dôvodu.

169 Z uvedeného vyplýva, že tento žalobný dôvod treba zamietnuť ako neprípustný bez toho, aby bolo potrebné vysloviť sa o jeho dôvodnosti, a že vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba žalobu zamietnuť ako celok.

O trovách

170 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Žalobkyňa je povinná nahradiť trovy konania.**

Legal

Wiszniewska-Bialecka

Moavero Milanesi

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 8. marca 2007.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

H. Legal